

دعای جوشن کبیر

در بلد الامین و مصباح کفعمی است و آن مروی است از حضرت سیّد السّاجدین از پدرش از جدّ بزرگوارش حضرت رسول صلی الله علیه و علیهم اجمعین و این دعا را جبرئیل (علیه السلام) آورد برای پیغمبر (صلی الله علیه و آله) در یکی از غزوات در حالی که بر تن آن حضرت جوشن گرانی بود که سنگینی آن بدن مبارکش را به درد آورده بود پس جبرئیل عرض کرد که یا محمد پروردگارت تو را سلام می‌رساند و می‌فرماید که بکن این جوشن را و بخوان این دعا را که او امان است از برای تو و امت تو. پس شرحی در فضیلت این دعا ذکر فرموده که مقام نقل تمامش نیست. از جمله آنکه هر که آن را بر کفن خویش نویسد حقّ تعالی حیا فرماید که او را به آتش عذاب کند و هر که آن را به نیت در اوّل ماه رمضان بخواند حقّ تعالی او را روزی فرماید لیلۃ القدر و خلق فرماید برای او هفتاد هزار فرشته که تسبیح و تقدیس کنند خدا را و ثوابش را برای او قرار دهند پس فضیلت بسیار نقل کرده تا آنکه فرموده: و هر که بخواند او را در ماه رمضان سه مرتبه حرام فرماید حقّ تعالی جسد او را بر آتش جهنّم و واجب فرماید برای او بهشت را و دو ملک بر او موکّل فرماید که حفظ کنند او را از معاصی و در امان خدا باشد مدتّ حیات خود و در آخر خبر است که جناب امام حسین (علیه السلام) فرمود: وصیت کرد پدرم علی بن ابی طالب صلوات الله علیه به حفظ این دعا و آنکه بنویسم آن را بر کفن او و تعلیم کنم آن را به اهل خود و ترغیب کنم ایشان را به خواندن آن، و آن هزار اسم است و در آن است اسم اعظم. فقیر گوید: که از این خبر دو چیز مُستفاد می‌شود یکی استحباب نوشتن این دعا به کفن چنانچه علامه بحر العلوم عطر الله مرقدّه در ذره به آن اشاره فرموده:

وَسُنَّ أَنْ يُكْتَبَ بِالْأَكْفَانِ	شَهَادَةُ الْإِسْلَامِ وَالْإِيمَانِ
مستحب است که نوشته شود به کفنها	شهادت اسلام و ایمان
وَهَكَذَا كِتَابَةُ الْقُرْآنِ	وَالْجَوْشَنُ الْمَنْعُوتُ بِالْأَمَانِ
و هم چنین نوشتن قرآن	و جوشن که آن را به امان وصف کرده‌اند

دوم: استحباب خواندن این دعا در اوّل ماه رمضان. و اما خواندن آن در خصوص شبهای قدر در خبر ذکری از آن نیست. لیکن علامه مجلسی قدس الله روحه در زاد المعاد در ضمن اعمال شبهای قدر فرموده: و در بعضی از روایات وارد شده است که دعای جوشن کبیر را در هر یک از این سه شب بخوانند. و کافی است فرمایش آن

بزرگوار ما را در این مقام **أَحَلَّهُ اللَّهُ دَارَ السَّلَامِ**. بالجمله این دعا صد فصل است و هر فصلی مشتمل بر، ده اسم

الهی است و در آخر هر فصل باید گفت: **سُبْحَانَكَ يَا لَإِلَهَ الْإِنْتِ * أَلْغُوثُ الْغُوثُ**

پاک و منزهی تو ای خدائی که جز تو خدائی نیست * به تو پناه آوردم

خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ * و در بلد الامین است که در اول هر فصل **بِسْمِ اللَّهِ** بگویند و در

* ما را از آتش قهرت آزاد کن ای پروردگار من *

آخرش: **سُبْحَانَكَ يَا لَإِلَهَ الْإِنْتِ * أَلْغُوثُ الْغُوثُ * صَلِّ عَلَيَّ**

پاک و منزهی تو ای خدائی که جز تو خدائی نیست * به تو پناه آوردم * درود بر

مُحَمَّدٍ وَآلِهِ * وَخَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ * يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ *

محمد (ص) و آل او فرست * ما را از آتش قهرت آزاد کن ای پروردگار من * ای صاحب جلال و بزرگواری *

يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ * و آن دعا این است:

ای مهربانترین مهربانان عالم. *

۱) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا اللَّهُ * يَا رَحْمَنُ * يَا رَحِيمُ * يَا

(۱) خدایا از تو درخواست می‌کنم به اسم مبارکت ای الله * ای بخشنده * ای مهربان * ای

كَرِيمُ * يَا مُقِيمُ * يَا عَظِيمُ * يَا قَدِيمُ * يَا عَلِيمُ * يَا حَلِيمُ * يَا حَكِيمُ

کریم * ای نگهدار * ای بزرگ * ای قدیم * ای دانا * ای بردبار * ای حکیم

سُبْحَانَكَ يَا لَإِلَهَ الْإِنْتِ * أَلْغُوثُ الْغُوثُ * خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا

* پاک و منزهی تو ای خدائی که جز تو خدائی نیست * به تو پناه آوردم * ما را از آتش قهرت آزاد کن ای پروردگار

رَبِّ * ۲) يَا سَيِّدَ السَّادَاتِ * يَا مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ * يَا رَافِعَ الدَّرَجَاتِ

من * (۲) * ای بزرگ بزرگان * ای اجابت کننده دعای خلقان * ای بخشنده مرتبه‌های بلند

يَا وَليَّ الْحَسَنَاتِ * يَا غَافِرَ الْخَطِيئَاتِ * يَا مُعْطِيَ الْمَسْئَلَاتِ

* ای دوستدار نیکوئی‌ها * ای آمرزنده خطاها * ای عطا کننده سوال‌ها

يَا قَابِلَ التَّوْبَاتِ * يَا سَامِعَ الْأَصْوَاتِ * يَا عَالِمَ الْخَفِيَّاتِ * يَا دَافِعَ

* ای پذیرنده توبه‌ها * ای شنونده صداها * ای دانای سرّ نهنان‌ها * ای برطرف کننده

الْبَلِيَّاتِ * ۳) يَا خَيْرَ الْغَافِرِينَ * يَا خَيْرَ الْفَاتِحِينَ * يَا خَيْرَ

بلاها * (۳) * ای بهترین آمرزندگان * ای بهترین گشاینندگان * ای بهترین

النَّاصِرِينَ * يَا خَيْرَ الْحَاكِمِينَ * يَا خَيْرَ الرَّازِقِينَ * يَا خَيْرَ الْوَارِثِينَ

یاوران * ای بهترین داوران * ای بهترین روزی دهندگان * ای بهترین وارثان

يَا خَيْرَ الْحَامِدِينَ * يَا خَيْرَ الذَّاكِرِينَ * يَا خَيْرَ الْمُتَزِلِينَ * يَا خَيْرَ

ای بهترین ستایش کنندگان * ای بهترین یاد کنندگان * ای بهترین نازل کنندگان * ای بهترین

الْمُحْسِنِينَ * ﴿٤﴾ يَا مَنْ لَهُ الْعِزَّةُ وَالْجَمَالُ * يَا مَنْ لَهُ الْقُدْرَةُ وَالْكَمَالُ

احسان کنندگان * (۴) ای آنکه عزت و جمال، مختص اوست * ای آنکه قدرت و کمال، مختص اوست

يَا مَنْ لَهُ الْمَلَكُ وَالْجَلَالُ * يَا مَنْ هُوَ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالُ * يَا

* ای آنکه دارایی و جلال، مختص اوست * ای آنکه بزرگ و بلند مرتبه‌ای * ای

مُنْشَأَ السَّحَابِ الثَّقَالِ * يَا مَنْ هُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ * يَا مَنْ هُوَ سَرِيعُ

پدیدآورنده ابرهای سنگین * ای آنکه قوت و مکر و انتقامش بسیار سخت است * ای آنکه محاسباتش زود

الْحِسَابِ * يَا مَنْ هُوَ شَدِيدُ الْعِقَابِ * يَا مَنْ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ

و آسان است * ای آنکه عقابش بسیار سخت است * ای آنکه پاداش نیکو (بهبشت) نزد اوست

يَا مَنْ عِنْدَهُ أُمَّ الْكِتَابِ * ﴿٥﴾ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يَا حَنَّانُ

ای آنکه اصل علوم و حقایق، نزد اوست * (۵) خدایا از تو درخواست می‌کنم به نام مبارکت ای مشفق

يَا مَنَّانُ * يَا دَيَّانُ * يَا بُرْهَانَ * يَا سُلْطَانَ * يَا رِضْوَانَ * يَا غُفْرَانَ

* ای نعمت بخش * ای پاداش دهنده * ای دلیل گمراهان * ای پادشاه عالم * ای مایه خشنودی خلق * ای بخشنده گناهان

يَا سُبْحَانَ * يَا مُسْتَعَانَ * يَا ذَا الْمَنِّ وَالْبَيَانِ * ﴿٦﴾ يَا مَنْ تَوَاضَعَ

* ای پاک و منزله از نقص * ای عون و یاور بندگان * ای بخشنده نعمت نطق و بیان * (۶) ای آنکه مقابل عظمت،

كُلُّ شَيْءٍ لِعَظَمَتِهِ * يَا مَنْ اسْتَسْلَمَ كُلُّ شَيْءٍ لِقُدْرَتِهِ * يَا مَنْ ذَلَّ كُلُّ

تمام موجودات متواضع‌اند * ای آنکه پیش قدرت، همه اشیاء تسلیم‌اند * ای آنکه در برابر عظمت

شَيْءٍ لِعِزَّتِهِ * يَا مَنْ خَضَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِهَيْبَتِهِ * يَا مَنْ انْقَادَ كُلُّ شَيْءٍ

همه اشیاء ذلیل‌اند * ای آنکه در مقام هیبت، همه اشیاء خاضع و ترسان‌اند * ای آنکه از ترس تو کلیه موجودات،

مِنْ خَشْيَتِهِ * يَا مَنْ تَشَقَّقَتْ الْجِبَالُ مِنْ مَخَافَتِهِ * يَا مَنْ قَامَتْ

مطیع و منقاداند * ای آنکه کوه‌ها از خوف، متزلزل‌اند * ای آنکه آسمان‌ها

السَّمَاوَاتُ بِأَمْرِهِ * يَا مَنْ اسْتَقَرَّتِ الْأَرْضُونَ بِأَذْنِهِ * يَا مَنْ يُسَبِّحُ

به امرت پایدار است * ای آنکه زمین‌ها به فرمانت برقرار است * ای آنکه رعد به تسبیح

الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ * يَا مَنْ لَا يَعْتَدِي عَلَى أَهْلِ مَمْلَكَتِهِ * ﴿٧﴾ يَا غَافِرُ

و ستایش تو در خروش است * ای پادشاهی که اعتنا و احتیاجی به اهل مملکت نداری * (۷) ای بخشنده

الْمُحْطَايَا * يَا كَاشِفَ الْبَلَايَا * يَا مُنْتَهَى الرَّجَايَا * يَا مُجْزِلَ الْعَطَايَا

گناهان * ای برطرف کننده بلاها * ای منتهای امیدها * ای معطی بزرگ عطاها

يَا وَاهِبَ الْهَدَايَا * يَا رَازِقَ الْبَرَايَا * يَا قَاضِيَ الْمَنَايَا * يَا سَامِعَ

* ای بخشنده هدیه‌ها * ای روزی دهنده بندگان * ای برآورنده حاجات و آرزوها * ای شنونده

الشُّكَايَا * يَا بَاعِثَ الْبَرَايَا * يَا مُطْلِقَ الْأَسَارِي * ﴿٨﴾ يَا ذَا الْحَمْدِ

شکوه‌ها * ای برانگیزنده خلائق * ای آزاد کننده اسیران * (۸) ای صاحب حمد

وَالثَّنَاءِ * يَا ذَا الْفَخْرِ وَالْبَهَاءِ * يَا ذَا الْمَجْدِ وَالسَّنَاءِ * يَا ذَا الْعَهْدِ

و ثناء * ای صاحب تفاخر و ابهت * ای صاحب مجد و بزرگی * ای صاحب عهد

وَالْوَفَاءِ * يَا ذَا الْعَفْوِ وَالرِّضَاءِ * يَا ذَا الْمَنِّ وَالْعَطَاءِ * يَا ذَا الْفَصْلِ

و وفاء * ای صاحب عفو و خشنودی * ای صاحب نعمت و احسان * ای صاحب فصل خصومت

وَالْقَضَاءِ * يَا ذَا الْعِزِّ وَالْبَقَاءِ * يَا ذَا الْجُودِ وَالسَّخَاءِ * يَا ذَا الْأَلَاءِ

و داوری * ای صاحب عزت و ابدیت * ای صاحب جود و سخاوت * ای صاحب انواع نعمت‌های

وَالنَّعْمَاءِ * ﴿٩﴾ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مَانِعُ * يَا دَافِعُ * يَا رَافِعُ

ظاهر و باطن * (۹) خدایا از تو مسئلت می‌کنم به اسم مبارکت ای منع کننده * ای برطرف کننده * ای بلند کننده

يَا صَانِعُ * يَا نَافِعُ * يَا سَامِعُ * يَا جَامِعُ * يَا شَافِعُ * يَا وَاسِعُ * يَا

* ای آفریننده * ای نفع رساننده * ای شنونده * ای جمع آورنده * ای شفاعت کننده * ای وسیع رحمت * ای

مُوسِعُ * ﴿١٠﴾ يَا صَانِعَ كُلِّ مَصْنُوعٍ * يَا خَالِقَ كُلِّ مَخْلُوقٍ * يَا رَازِقَ كُلِّ

وسعت بخش * (۱۰) ای آفریننده هر مصنوع * ای خلق کننده هر مخلوق * ای روزی دهنده

مَرْرُوقٍ * يَا مَالِكَ كُلِّ مَمْلُوكٍ * يَا كَاشِفَ كُلِّ مَكْرُوبٍ * يَا فَارِجَ كُلِّ

هر روزی خوار * ای مالک هر ملک و دارائی * ای برطرف کننده هر رنج و سختی * ای زایل کننده

مَهْمُومٍ * يَا رَاحِمَ كُلِّ مَرْحُومٍ * يَا نَاصِرَ كُلِّ مَخْذُولٍ * يَا سَاتِرَ كُلِّ

هر غم و اندوه * ای ترحم کننده هر مرحوم * ای یاری کننده به هر بی‌کس * ای پرده‌پوش

مَعْيُوبٍ * يَا مَلْجَأَ كُلِّ مَطْرُودٍ * ﴿١١﴾ يَا عِدَّتِي عِنْدَ شِدَّتِي * يَا رَجَائِي

عیوب خلق * ای پناه گریختگان * (۱۱) ای ذخیره من در روز سختی * ای امید من

عِنْدَ مُصِيبَتِي * يَا مُؤْنِسِي عِنْدَ وَحْشَتِي * يَا صَاحِبِي عِنْدَ غُرْبَتِي

هنگام مصیبت * ای مؤنس من هنگام ترس و وحشت * ای رفیق من در حال غربت *

يَا وَلِيِّي عِنْدَ نِعْمَتِي * يَا غِيَاثِي عِنْدَ كُرْبَتِي * يَا دَلِيلِي عِنْدَ حَيْرَتِي * يَا

ای دوستدار و ولی من در حال نعمت * ای فریادرس من وقت سختی من * ای دلیل و رهبر من وقت حیرانی من * ای

غَنَائِي عِنْدَ افْتِقَارِي * يَا مَلَجَّتِي عِنْدَ اضْطِرَّارِي * يَا مُعِينِي عِنْدَ

دائری من در روز نیازمندی * ای پناه من وقت اضطراب و پریشانی * ای یاور و دادرس من هنگام

مَفْزَعِي * ۱۲ * يَا عَلَّامَ الْغُيُوبِ * يَا غَفَّارَ الذُّنُوبِ * يَا سِتَّارَ الْعُيُوبِ

ترس و هراس * (۱۲) ای دانای همه عوالم غیب و اسرار نهان * ای بخشنده گناهان * ای پرده پوش عیبها

يَا كَاشِفَ الْكُرُوبِ * يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ * يَا طَيِّبَ الْقُلُوبِ * يَا

* ای برطرف کننده رنج و مشقتها * ای گرداننده دلها * ای طیبیب دلها * ای

مُنُورَ الْقُلُوبِ * يَا اَنْيَسَ الْقُلُوبِ * يَا مُفْرِجَ الْهَمُومِ * يَا مُنْفِئَ الْغُومِ

روشنی بخش دلها * ای انیس پاک دلها * ای برطرف کننده اندوهها * ای زایل کننده غمها

* ۱۳ * اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يَا جَلِيْلُ * يَا جَمِيْلُ * يَا وَكِيْلُ * يَا

* (۱۳) خدایا از تو درخواست می کنم به اسم مبارکت ای با جلال * ای با جمال * ای نگهدار خلق * ای کفیل امر

كَفِيْلُ * يَا دَلِيْلُ * يَا قَبِيْلُ * يَا مُدِيْلُ * يَا مُنِيْلُ * يَا مُقِيْلُ * يَا مُحِيْلُ

بندگان * ای دلیل و رهنما * ای توجه دارنده به عالم * ای غالب بر دولتها * ای عطابخش * ای درگذرنده از لغزشها * ای متصرف در عالم

* ۱۴ * يَا دَلِيْلَ الْمُتَحِيْرِيْنَ * يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيْثِيْنَ * يَا صَرِيْحَ

* (۱۴) ای رهنمای متحیران * ای دادرس دادخواهان * ای فریادرس

الْمُسْتَصْرِحِيْنَ * يَا جَارَ الْمُسْتَجِيْرِيْنَ * يَا اَمَانَ الْمُخَافِيْنَ * يَا عَوْنَ

فریادکنندگان * ای پناه بخش پناه جویندگان * ای امان قلب ترسندگان * ای یاور

الْمُؤْمِنِيْنَ * يَا رَاحِمَ الْمَسَاكِيْنَ * يَا مَلَجًا الْعَاصِيْنَ * يَا غَافِرَ

اهل ایمان * ای ترحم کننده به حال مسکینان * ای ملجاء و پناه اهل عصبان * ای آمرزنده

الْمُذْنِبِيْنَ * يَا مُجِيْبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّيْنَ * ۱۵ * يَا ذَا الْجُوْدِ وَالْاِحْسَانِ

گناهکاران * ای اجابت کننده دعای مضطربین و پریشان حالان * (۱۵) ای صاحب جود و احسان

* يَا ذَا الْفَضْلِ وَالْاِمْتِنَانِ * يَا ذَا الْاَمْنِ وَالْاَمَانِ * يَا ذَا الْقُدْسِ

* ای دارای فضل و کرم و نعمت به بندگان * ای بخشنده امنیت و امان * ای خداوند پاک و

وَالسُّبْحَانَ يَا ذَا الْحِكْمَةِ وَالْبَيَانَ * يَا ذَا الرَّحْمَةِ وَالرِّضْوَانَ * يَا

منزه از نقصان * ای دارای حکمت و علم به همه خلقتان * ای دارای لطف و رحمت بی‌پایان * ای

ذَا الْحُجَّةِ وَالْبُرْهَانَ * يَا ذَا الْعِظَمَةِ وَالسُّلْطَانَ * يَا ذَا الرَّأْفَةِ

صاحب دلیل و برهان * ای صاحب عظمت و سلطنت بر عالمیان * ای دارای رأفت

وَالْمُسْتَعَانَ * يَا ذَا الْعَفْوِ وَالْغُفْرَانَ * ﴿١٦﴾ يَا مَنْ هُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ *

و یاورى بندگان * ای صاحب عفو و آمرزش معصیت کاران * (۱۶) ای آنکه پروردگار تمام موجوداتی *

يَا مَنْ هُوَ اللَّهُ كُلِّ شَيْءٍ * يَا مَنْ هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ * يَا مَنْ هُوَ صَانِعُ كُلِّ

ای آنکه خدای همه مخلوقاتى * ای آنکه آفریننده کلیه ممکناتی * ای آنکه سازنده کل

شَيْءٍ * يَا مَنْ هُوَ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ * يَا مَنْ هُوَ بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ * يَا مَنْ هُوَ فَوْقَ

اشیائی * ای آنکه پیش از همه موجوداتی * ای آنکه بعد از تمام موجوداتی * ای آنکه بالای

كُلِّ شَيْءٍ * يَا مَنْ هُوَ عَالِمٌ بِكُلِّ شَيْءٍ * يَا مَنْ هُوَ قَادِرٌ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ *

همه موجوداتی * ای آنکه دانای به تمام اشیائی * ای آنکه توانای بر همه اشیائی *

يَا مَنْ هُوَ يَبْقَى وَيَفْنَى كُلُّ شَيْءٍ * ﴿١٧﴾ اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يَا

ای آنکه تنها باقی اوست و همه چیز دیگر فانی است * (۱۷) خدایا از تو درخواست می‌کنم به اسم مبارکت ای خدای

مُؤْمِنٍ * يَا مُهَيِّمٍ * يَا مُكُونٍ * يَا مُلْقِنٍ * يَا مُبَيِّنٍ * يَا مُهَوِّنٍ * يَا

ایمنی‌بخش * ای مقتدر بزرگ * ای آفریننده عالم * ای آموزنده خلق * ای روشن کننده امور * ای آسان کننده * ای

مُمْكِنٍ * يَا مُزَيِّنٍ * يَا مُعَلِّنٍ * يَا مُقَسِّمٍ * ﴿١٨﴾ يَا مَنْ هُوَ فِي مَلِكِهِ مُقِيمٌ

قدرت‌بخشنده * ای زینت‌بخش * ای آشکار سازنده * ای قسمت کننده هر چیز * (۱۸) ای آنکه در شاهی و ملکت برقراری

* يَا مَنْ هُوَ فِي سُلْطَانِهِ قَدِيمٌ * يَا مَنْ هُوَ فِي جَلَالِهِ عَظِيمٌ * يَا مَنْ هُوَ

* ای آنکه سلطنتت قدیم و ابدی است * ای آنکه در جلال و جبروت، بزرگی * ای آنکه

عَلَى عِبَادِهِ رَحِيمٌ * يَا مَنْ هُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ * يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ عَصَاهُ

بر بندگان مهربانی * ای آنکه بر همه چیز دانایی * ای آنکه بر معصیت کاران حلیم و بردباری (نه غضبناک

حَلِيمٌ * يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ رَجَاهُ كَرِيمٌ * يَا مَنْ هُوَ فِي صُنْعِهِ حَكِيمٌ * يَا مَنْ

و زودخشم) * ای آنکه بر امیدواران به لطف، کریم و بخشنده‌ای * ای آنکه در آفرینش با علم و حکمتی * ای آنکه

هُوَ فِي حِكْمَتِهِ لَطِيفٌ * يَا مَنْ هُوَ فِي لُطْفِهِ قَدِيمٌ * ﴿١٩﴾ يَا مَنْ لَا يَرْجَى

در عین حکمتت با لطف و عنایتی * ای آنکه لطف و رحمتت ازلی است * (۱۹) ای آنکه به جز فضل و رحمتت

الْأَفْضَلُ * يَا مَنْ لَا يُسْئَلُ إِلَّا عَفْوُهُ * يَا مَنْ لَا يُنْظَرُ إِلَّا بَرَّهُ * يَا مَنْ

امیدواری نیست * ای آنکه به جز عفو و بخشش جای درخواستی نیست * ای آنکه جز به احسان تو چشم امیدی نیست * ای آنکه جز عدل

لَا يُخَافُ إِلَّا عَدْلَهُ * يَا مَنْ لَا يَدُومُ إِلَّا مَلَكُهُ * يَا مَنْ لَا سُلْطَانَ إِلَّا

تو جای ترسی نیست (یعنی اگر به عدل رفتار کنی همه از اعمالشان ترسند) * ای آنکه جز پادشاهی تو هیچ حکومتی پاینده نیست * ای آنکه هیچ سلطنتی

سُلْطَانَهُ * يَا مَنْ وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَتُهُ * يَا مَنْ سَبَقَتْ رَحْمَتُهُ وَ

جز پادشاهی تو نیست * ای آنکه رحمت و اوسعها، همه اشیاء را فرا گرفته است * ای آنکه رحمت بر غضبت سبقت

غَضَبُهُ * يَا مَنْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمُهُ * يَا مَنْ لَيْسَ أَحَدٌ مِثْلَهُ * يَا مَنْ

گرفته است * ای آنکه علمت به همه چیز احاطه دارد * ای خدائی که هیچکس مانند تو نیست *

۲۰. يَا فَارِجَ لَهْمَ * يَا كَاشِفَ الْغَمِّ * يَا غَافِرَ الذَّنْبِ * يَا قَابِلَ التَّوْبِ

(۲۰) ای شادکن دل‌های اندوهناک * ای نشاطبخش خاطر غمناک * ای آمرزنده گناه خلق * ای پذیرنده توبه بندگان

يَا خَالِقَ الْخَلْقِ * يَا صَادِقَ الْوَعْدِ * يَا مُوفِيَ الْعَهْدِ * يَا عَالِمَ السِّرِّ

* ای آفریننده خلق * ای راست وعده * ای وفاکننده به عهد * ای دانای سر عالم

يَا فَالِقَ الْحَبِّ * يَا رَازِقَ الْأَنَامِ * ۲۱. اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يَا

* ای رویاننده روزی * ای روزی دهنده خلق * (۲۱) خدایا از تو درخواست می‌کنم به اسم مبارکت ای خدای

عَلَى * يَا وَفَى * يَا غَنَى * يَا مَلَى * يَا حَفَى * يَا رَضَى * يَا زَكَى * يَا بَدَى

بلند مرتبه * ای وفاکننده * ای بی‌نیاز از عالم * ای دارای مطلق * ای مهربان به خلق * ای دلپسنده خوشنودی بخش * ای خدای پاک * ای پدید آورنده

يَا قَوَى * يَا وَلى * ۲۲. يَا مَنْ أَظْهَرَ الْجَمِيلَ * يَا مَنْ سَتَرَ الْقَبِيحَ * يَا

* ای توانای مطلق * ای دوست‌دار عالم * (۲۲) ای آنکه حُسن و جمال‌ها را آشکار می‌سازی * ای آنکه قبیح و زشتی‌ها را پنهان می‌سازی * ای

مَنْ لَمْ يُوَاخِذْ بِالْجُرَيْرَةِ * يَا مَنْ لَمْ يَهْتِكِ السِّرَّ * يَا عَظِيمَ الْعَفْوِ * يَا

آنکه بندگان را به گناه نمی‌گیری (و سخت مواخذه نمی‌کنی) * ای آنکه پرده کس نمی‌دری * ای بزرگ بخشش * ای

حَسَنَ التَّجَاوُزِ * يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ * يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ * يَا

نیکوگذشت * ای بی‌حد و وسیع آمرزش * ای دو دست (فضل و احسان) گشوده بر رحمت * ای

صَاحِبَ كُلِّ نَجْوَى * يَا مُنْتَهَى كُلِّ شَكْوَى * ۲۳. يَا ذَا النِّعْمَةِ السَّابِغَةِ

آگاه از هر راز نهن * ای مرجع هر شکوه و حاجت خلق * (۲۳) ای نعمت‌بخش بی‌حد و حساب

يَا ذَا الرَّحْمَةِ الْوَاسِعَةِ * يَا ذَا الْمِنَّةِ السَّابِقَةِ * يَا ذَا الْحِكْمَةِ الْبَالِغَةِ

* ای دارای رحمت وسیع بی‌پایان * ای صاحب احسان پیش (از وجود و پیش از سؤال خلق) * ای دارای حکمت بی‌انتها

يَا ذَا الْقُدْرَةِ الْكَامِلَةِ * يَا ذَا الْحُجَّةِ لِقَاطِعَةِ * يَا ذَا الْكِرَامَةِ الظَّاهِرَةِ

* ای دارای قدرت کامله * ای دارای حجت و برهان روشن * ای صاحب کرامت آشکار

يَا ذَا الْعِزَّةِ الدَّائِمَةِ * يَا ذَا الْقُوَّةِ الْمَتِينَةِ * يَا ذَا الْعِظْمَةِ الْمُنِيَعَةِ

* ای دارای عزت ابدی * ای دارای قوت استوار * ای دارای بزرگی و عظمت *

۲۴ يَا بَدِيعَ السَّمَوَاتِ * يَا جَاعِلَ الظُّلُمَاتِ * يَا رَاحِمَ الْعَبْرَاتِ

(۲۴) ای آفریننده آسمان‌ها * ای قراردهنده ظلمات * ای ترحم کننده به چشم گریان

يَا مُقِيلَ الْعَثْرَاتِ * يَا سَاتِرَ الْعَوْرَاتِ * يَا مُحْيِيَ الْأَمْوَاتِ * يَا مُنْزِلَ

* ای پذیرنده توبه خطاکاران * ای پوشاننده عیوب و زشتی‌ها * ای زنده کننده مردگان * ای نازل کننده

الآيَاتِ * يَا مُضَعِّفَ الْحَسَنَاتِ * يَا مَاحِيَ السَّيِّئَاتِ * يَا شَدِيدَ

آیات * ای افزون کننده حسنات * ای محوکننده سیئات * ای سخت انتقام کننده

النَّقِمَاتِ * ۲۵ اَللّٰهُمَّ اِنِيْ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُصَوِّرُ * يَا مُقَدِّرُ * يَا

(از ستمگران) * (۲۵) خدایا از تو درخواست می‌کنم به نام مبارکت ای صورت آفرین * ای تقدیرکننده امورعالم * ای مدیر

مُدَبِّرُ * يَا مُطَهِّرُ * يَا مُنَوِّرُ * يَا مَيْسِرُ * يَا مُبَشِّرُ * يَا مُنْذِرُ * يَا مُقَدِّمُ

نظام آفرینش * ای پاک کننده * ای روشن کننده * ای آسان کننده مشکلات خلق * ای بشارت دهنده * ای ترساننده * ای مقدم کن پیش افتادگان

يَا مُؤَخِّرُ * ۲۶ يَا رَبَّ الْبَيْتِ الْحَرَامِ * يَا رَبَّ الشَّهْرِ الْحَرَامِ * يَا رَبَّ

* ای مؤخرکن پس ماندگان * (۲۶) ای خدای خانه مسجدالحرام * ای پروردگار ماه با احترام * ای رب بلد

الْبَلَدِ الْحَرَامِ * يَا رَبَّ الرُّكْنِ وَالْمَقَامِ * يَا رَبَّ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ * يَا رَبَّ

و شهر محرم (مکه) معظم * ای خدای رکن و مقام (بیت الله) * ای خدای مشعرالحرام * ای خدای

الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ * يَا رَبَّ الْحِلِّ وَالْحَرَامِ * يَا رَبَّ النُّورِ وَالظُّلَامِ * يَا

مسجد الحرام * ای خدای فرمان حلال و حرام * ای آفریننده روشنی و تاریکی * ای

رَبَّ التَّحِيَّةِ وَالسَّلَامِ * يَا رَبَّ الْقُدْرَةِ فِي الْأَنَامِ * ۲۷ يَا أَحْكَمَ

خداوند تحیت و درود * ای آفریننده قدرت در خلق * (۲۷) ای حاکم‌ترین

الْحَاكِمِينَ * يَا أَعْدَلَ الْعَادِلِينَ * يَا أَصْدَقَ الصَّادِقِينَ * يَا أَطْهَرَ

حکم فرمایان * ای عادل‌ترین داوران * ای صادق‌ترین صادقان * ای پاک و

الطَّاهِرِينَ * يَا أَحْسَنَ الْمُخَالِقِينَ * يَا أَسْرَعَ الْحَاسِبِينَ * يَا أَسْمَعَ

منزه‌ترین پاکان * ای بهترین آفرینندگان * ای سریع‌ترین محاسبان * ای بهترین

السَّامِعِينَ * يَا أَبْصَرَ النَّاطِرِينَ * يَا أَشْفَعَ الشَّافِعِينَ * يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ

شنوندگان * ای بهترین بینایان * ای بهترین شفیعان * ای کریم‌ترین کریمان عالم

۲۸ * يَا عِمَادَ مَنْ لَا عِمَادَ لَهُ * يَا سِنْدَ مَنْ لَا سِنْدَ لَهُ * يَا ذُخْرَ مَنْ

(۲۸) * ای اعتماد بیچارگان * ای نگهدار افتادگان * ای ذخیره

لَا ذُخْرَ لَهُ * يَا حِرْزَ مَنْ لَا حِرْزَ لَهُ * يَا غِيَاثَ مَنْ لَا غِيَاثَ لَهُ * يَا

بینوایان * ای نگهبان درماندگان * ای پناه بی‌پناهان * ای افتخار

فَخْرَ مَنْ لَا فَخْرَ لَهُ * يَا عِزَّ مَنْ لَا عِزَّ لَهُ * يَا مُعِينَ مَنْ لَا مُعِينَ لَهُ * يَا

آنکه افتخارش تنها به تو است * ای عزت بخش آنکه تنها از تو عزت می‌طلبد * ای یاور بی‌یاوران *

يَا أُنَيْسَ مَنْ لَا أُنَيْسَ لَهُ * يَا أَمَانَ مَنْ لَا أَمَانَ لَهُ * اللَّهُمَّ إِنِّي

ای انیس بی‌مونسان * ای امان بخش بی‌پناهان * (۲۹) خدا یا از تو درخواست

أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا عَاصِمُ * يَا قَائِمُ * يَا دَائِمُ * يَا رَاحِمُ * يَا سَالِمُ

می‌کنم به نام مبارکت ای نگهدار گناه * ای نگهبان عالم * ای هستی دائم * ای مهربان به خلق * ای ذات بی‌نقص و عیب

* يَا حَاكِمُ * يَا عَالِمُ * يَا قَاسِمُ * يَا قَابِضُ * يَا بَاسِطُ * يَا

* ای داور * ای دانا * ای قسمت بخشنده * ای گیرنده * ای دهنده بی‌عطا * (۳۰) ای

عَاصِمَ مَنْ اسْتَعَصَمَهُ * يَا رَاحِمَ مَنْ اسْتَرْحَمَهُ * يَا غَافِرَ مَنْ

عصمت بخش هرکه از تو عصمت طلبد * ای ترحم کننده به هرکه طالب رحمت باشد * ای بخشنده

اسْتَغْفَرَهُ * يَا نَاصِرَ مَنْ اسْتَنْصَرَهُ * يَا حَافِظَ مَنْ اسْتَحْفَظَهُ * يَا

هر که از تو آموزش طلبد * ای یاری کننده هر که از تو یاری طلبد * ای نگهدارنده هر که از تو محافظت طلبد * ای

مُكْرَمَ مَنْ اسْتَكْرَمَهُ * يَا مُرْشِدَ مَنْ اسْتَرْشَدَهُ * يَا صَرِيحَ مَنْ

کرم کننده به هر که از تو کرم خواهد * ای رهنمای هر که از تو هدایت خواهد * ای فریادرس هر که تو

اسْتَصْرَحَهُ * يَا مُعِينَ مَنْ اسْتَعَانَهُ * يَا مُغِيثَ مَنْ اسْتَعَاثَهُ * يَا

را به فریاد خواهی طلبد * ای معین هر که از تو نصرت طلبد * ای پناه هر که از تو پناه طلبد *

۳۱ * يَا عَزِيزًا لَا يُضَامُ * يَا لَطِيفًا لَا يُرَامُ * يَا قَيُّومًا لَا يَنَامُ * يَا دَائِمًا

(۳۱) ای عزیز که ذلیل کسی نخواهد بود * ای لطیفی که حقیقتش را نتوان یافت * ای پاینده و نگهدار عالم که هرگز خواب نگیرد * ای هستی ابدی

لَا يَفُوتُ * يَا حَيًّا لَا يَمُوتُ * يَا مَلِكًا لَا يَزُولُ * يَا بَاقِيًا لَا يَفْنَى * يَا

که نیست نشود * ای زنده ابدی که هرگز نمیرد * ای پادشاهی که شاهیش انتها ندارد * ای باقی همیشگی که هرگز فنا نگیرد *

يَا عَالِمًا لَا يَجْهَلُ * يَا صَمَدًا لَا يُطْعَمُ * يَا قَوِيًّا لَا يَضْعَفُ ﴿٣٢﴾ اللَّهُمَّ

ای دانائی که به هیچ امر جاهل نباشد * ای بی‌نیازی که به طعام محتاج نخواهد بود * ای قوی و توانا که هرگز ناتوان نشود * (۳۲) خدا یا

أَنِي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا أَحَدٌ * يَا وَاحِدٌ * يَا شَاهِدٌ * يَا مَاجِدٌ * يَا

از تو درخواست می‌کنم به نام مبارکت ای یکتا * ای یگانه * ای شاهد عالم * ای بامجد و کرم * ای ستایش کننده

حَامِدٌ * يَا رَاشِدٌ * يَا بَاعِثٌ * يَا وَارِثٌ * يَا ضَارٌّ * يَا نَافِعٌ ﴿٣٣﴾

(ذات خود) * ای رهنمای خلق * ای برانگیزنده (مردگان) * ای وارث (عالمیان) * ای زبان رساننده زبان کاران * ای سودبخشنده به خلقان * (۳۳) ای

أَعْظَمُ مِنْ كُلِّ عَظِيمٍ * يَا أَكْرَمَ مِنْ كُلِّ كَرِيمٍ * يَا أَرْحَمَ مِنْ كُلِّ رَحِيمٍ * يَا

باعظمت‌ترین بزرگان * ای کریم‌تر از هر کریم * ای مهربان‌تر از هر مهربان * ای

أَعْلَمُ مِنْ كُلِّ عَلِيمٍ * يَا أَحْكَمَ مِنْ كُلِّ حَكِيمٍ * يَا أَقْدَمَ مِنْ كُلِّ قَدِيمٍ *

داناتر از هر دانا * ای حکیم‌تر از هر حکیم * ای قدیم‌تر از هر قدیم *

يَا أَكْبَرَ مِنْ كُلِّ كَبِيرٍ * يَا أَلْطَفَ مِنْ كُلِّ لَطِيفٍ * يَا أَجَلَ مِنْ كُلِّ جَلِيلٍ *

ای بزرگ‌تر از هر بزرگ * ای بالطف‌تر از هر لطیف * ای باجلال‌تر از هر -ذی جلال

يَا أَعَزَّ مِنْ كُلِّ عَزِيزٍ ﴿٣٤﴾ يَا كَرِيمَ الصَّفْحِ * يَا عَظِيمَ الْمَنِّ * يَا كَثِيرَ

ای عزیزتر از هر باعزت * (۳۴) ای درگذشت کننده به بزرگواری * ای نعمت‌بخش بزرگ * ای عطاکننده

الْخَيْرِ * يَا قَدِيمَ الْفَضْلِ * يَا دَائِمَ اللَّطْفِ * يَا لَطِيفَ الصَّنْعِ * يَا

خیر بسیار * ای فضل و احسانت، ازلی * ای لطف و کرمت همیشگی * ای صنعت در کمال دقت * ای

مُنْفَسِ الْكَرْبِ * يَا كَاشِفَ الضَّرِّ * يَا مَالِكَ الْمَلِكِ * يَا قَاضِيَ الْحَقِّ

برطرف کننده اندوه و مصائب * ای رفع کننده درد و رنج و آلام * ای مالک ملک وجود * ای حاکم به حق و حقیقت

﴿٣٥﴾ يَا مَنْ هُوَ فِي عَهْدِهِ وَفِي * يَا مَنْ هُوَ فِي وَفَائِهِ قَوِيٌّ * يَا مَنْ هُوَ فِي

* (۳۵) ای آنکه در عهد، وفاداری * ای آنکه در وفاداری، توانائی * ای آنکه در توانائی

قُوَّتِهِ عَلِيٌّ * يَا مَنْ هُوَ فِي عُلُوِّهِ قَرِيبٌ * يَا مَنْ هُوَ فِي قُرْبِهِ لَطِيفٌ

بلندمرتبه‌ای * ای آنکه در عین علو مرتبه، به همه نزدیکی * ای آنکه در عین قرب و نزدیکی، از همه پنهانی

يَا مَنْ هُوَ فِي لُطْفِهِ شَرِيفٌ * يَا مَنْ هُوَ فِي شَرَفِهِ عَزِيزٌ * يَا مَنْ هُوَ فِي

* ای آنکه در عین لطف، با شرافتی * ای آنکه در عین شرافت، با عزت و اقتداری * ای آنکه در عین

عِزِّهِ عَظِيمٌ * يَا مَنْ هُوَ فِي عَظَمَتِهِ مَجِيدٌ * يَا مَنْ هُوَ فِي مَجْدِهِ حَمِيدٌ

اقتدار، باعظمتی * ای آنکه در عین عظمت، بزرگواری * ای آنکه در عین بزرگواری، ستوده صفاتی

۳۶ * اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا كَافِي * يَا شَافِي * يَا وَافِي * يَا مُعَافِي

* (۳۶) خدایا از تو درخواست می‌کنم به نام مبارکت ای کفایت کننده * ای شفابخشنده * ای وفاکننده * ای سلامت‌بخش

۳۷ * يَا هَادِي * يَا دَاعِي * يَا قَاضِي * يَا رَاضِي * يَا عَالِي * يَا بَاقِي

* ای رهنمای خلق * ای دعوت کننده (به بهشت) * ای حاکم بر جهانیان * ای خشنود (از مطیعان) * ای بلندمرتبه * ای وجود باقی * (۳۷)

يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خَاضِعٌ لَهُ * يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خَاشِعٌ لَهُ * يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ

ای آنکه در پیشگاه عظمت همه خاضعند * ای آنکه همه برای تو خاشع و موجودند * ای آنکه همه اشیاء برای

كَائِنٌ لَهُ * يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ مَوْجُودٌ بِهِ * يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ مُنِيبٌ إِلَيْهِ * يَا

تو موجودند * ای آنکه همه اشیاء به تو موجودند * ای آنکه همه به سویت (به توبه و انابه) بازمی‌گردند * ای

مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خَائِفٌ مِنْهُ * يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ قَائِمٌ بِهِ * يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ

آنکه همه اشیاء از تو ترسان و هراسانند * ای آنکه همه اشیاء به تو استوارند * ای آنکه همه موجودات بازگشتان

صَائِرٌ إِلَيْهِ * يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ * يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا

به سوی تست * ای آنکه تسبیح همه اشیاء ستایش تست * ای آنکه جز ذات و تجلی ذات همه چیز باطل

وَجْهَهُ * يَا مَنْ لَا مَفْرَأَ إِلَّا إِلَيْهِ * يَا مَنْ لَا مَفْزَعَ إِلَّا إِلَيْهِ * يَا مَنْ لَا

و نابود است * (۳۸) ای آنکه جز درگاهت مفرّ و گریزگاهی نیست * ای آنکه غیر لطف (دل‌های زار نالان را) پناهی نیست * ای آنکه به جز

مَقْصَدَ إِلَّا إِلَيْهِ * يَا مَنْ لَا مَنجَا مِنْهُ إِلَّا إِلَيْهِ * يَا مَنْ لَا يَرْغَبُ إِلَّا إِلَيْهِ

تو مقصد و مقصودی نیست * ای آنکه نجاتی (از قهرت) جز درگاه رحمت نیست * ای آنکه بندگان را شوق و رغبتی جز به سوی تو نیست

يَا مَنْ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِهِ * يَا مَنْ لَا يَسْتَعَانُ إِلَّا بِهِ * يَا مَنْ لَا

* ای آنکه کسی را قوت و توانائی جز به تو نیست * ای آنکه کسی یاری جز از تو نمی‌طلبد * ای آنکه کسی

يُتَوَكَّلُ إِلَّا عَلَيْهِ * يَا مَنْ لَا يُرْجَى إِلَّا هُوَ * يَا مَنْ لَا يُعْبَدُ إِلَّا هُوَ

توکل و اعتماد جز به تو نمی‌کند * ای آنکه کسی جز به تو امید ندارد * ای آنکه کسی جز تو (به حق) پرستش نمی‌شود * (۳۹)

يَا خَيْرَ الْمَرْهُوبِينَ * يَا خَيْرَ الْمَرْغُوبِينَ * يَا خَيْرَ الْمَطْلُوبِينَ * يَا خَيْرَ

ای بهترین کسی که خلق از او می‌ترسند * ای بهترین کسی که خلق به او شوق و رغبت کنند * ای بهترین (کمال) مطلوب * ای بهترین کسی

الْمَسْئُولِينَ * يَا خَيْرَ الْمَقْصُودِينَ * يَا خَيْرَ الْمَذْكُورِينَ * يَا خَيْرَ

که بر او عرض حاجت کنند * ای بهترین مقصود خلق * ای بهترین کسی که از او یاد کنند * ای بهترین کسی که

الْمَشْكُورِينَ * يَا خَيْرَ الْمَحْبُوبِينَ * يَا خَيْرَ الْمَدْعُوبِينَ * يَا خَيْرَ

شکر و ستایش او گویند * ای بهترین محبوب عالم * ای بهترین کسی که به درگاهش دعا کنند * ای بهترین

الْمُسْتَانِسِينَ ﴿٤٠﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا غَافِرُ يَا سَاتِرُ

کسی که با او انس گیرند * (۴۰) خدایا از تو درخواست می‌کنم به نام مبارکت ای بخشنده گناه * ای پوشندهٔ عیوب *

يَا قَادِرُ يَا قَاهِرُ يَا فَاطِرُ يَا كَاسِرُ يَا جَابِرُ يَا ذَاكِرُ يَا نَاطِرُ

ای توانای مطلق * ای قاهر غالب * ای آفرینندهٔ خلق * ای شکننده * ای جبران کننده * ای یاد کننده * ای نظردارنده

يَا نَاصِرُ ﴿٤١﴾ يَا مَنْ خَلَقَ فَسْوَى يَا مَنْ قَدَّرَ فَهَدَى يَا مَنْ

* ای یاری کننده * (۴۱) ای آنکه خلق کردی و بیاراستی * ای آنکه هرکس را سرنوشتی مقدر و به سويش هدایت کردی * ای آنکه

يَكْشِفُ الْبَلْوَى يَا مَنْ يَسْمَعُ النَّجْوَى يَا مَنْ يَنْقِذُ الْغَرَقَى يَا مَنْ

هر بلیه و سختی را رفع می‌کنی * ای آنکه راز خلق را می‌شنوی * ای آنکه غرق شدگان را (از گرداب) می‌رهانی * ای آنکه خلق را

يُنْجِي الْهَلْكَى يَا مَنْ يَشْفِي الْمَرْضَى يَا مَنْ أَضْحَكَ وَأَبْكَى يَا

از هلاک نجات می‌دهی * ای آنکه بیماران را شفا می‌بخشی * ای آنکه بندگان را شاد و خندان و غمگین و گریان می‌سازی * ای

مَنْ أَمَاتَ وَ أَحْيَى يَا مَنْ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنْثَى ﴿٤٢﴾ يَا مَنْ

آنکه خلق را می‌میرانی و باز زنده می‌گردانی * ای آنکه هر چیز را جفت نر و ماده خلق کردی * (۴۲) ای آنکه

فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ سَبِيلَهُ ﴿٤٣﴾ يَا مَنْ فِي الْأَفَاقِ آيَاتُهُ ﴿٤٤﴾ يَا مَنْ فِي الْآيَاتِ

در صحرا و دریا، راه به سوی توست * ای آنکه در آفاق، آیات و ادله هستی توست * ای آنکه در آیات و عجائب عالم،

بُرْهَانَهُ ﴿٤٥﴾ يَا مَنْ فِي الْمَمَاتِ قَدْرَتُهُ ﴿٤٦﴾ يَا مَنْ فِي الْقُبُورِ عِبْرَتُهُ ﴿٤٧﴾ يَا مَنْ

دلیل وجود اوست * ای آنکه در مرگ و فناى خلقان، برهان قدرت اوست * ای آنکه در قبرهای مردگان، عبرت از کار اوست * ای آنکه در

فِي الْقِيَامَةِ مُلْكُهُ ﴿٤٨﴾ يَا مَنْ فِي الْحِسَابِ هَيْبَتُهُ ﴿٤٩﴾ يَا مَنْ فِي الْمِيزَانِ

عالم قیامت، ملک و سلطنت اوست * ای آنکه در حساب خلق، هیبت و سطوت اوست * ای آنکه در میزان اعمال،

قَضَائِهِ ﴿٥٠﴾ يَا مَنْ فِي الْجَنَّةِ ثَوَابُهُ ﴿٥١﴾ يَا مَنْ فِي النَّارِ عِقَابُهُ ﴿٥٢﴾ يَا مَنْ

حکم عدل اوست * ای آنکه در بهشت ابد، پاداش اوست * ای آنکه در آتش دوزخ، عقاب و مجازات اوست * (۴۳) ای آنکه

إِلَيْهِ يَهْرَبُ الْخَائِفُونَ ﴿٥٣﴾ يَا مَنْ إِلَيْهِ يَفْزَعُ الْمَذْنُبُونَ ﴿٥٤﴾ يَا مَنْ إِلَيْهِ

دل‌های ترسان سوی او می‌گریزند * ای آنکه گنه‌کاران به درگاه او فزع و زاری می‌کنند * ای آنکه پشیمانان

يَقْصِدُ الْمُنِيبُونَ ﴿٥٥﴾ يَا مَنْ إِلَيْهِ يَرْغَبُ الزَّاهِدُونَ ﴿٥٦﴾ يَا مَنْ إِلَيْهِ يَلْجَأُ

از گناه رو به سوی او آورند * ای آنکه اهل زهد و ورع به او مشتاقند * ای آنکه متحیران عالم

الْمُتَحَيِّرُونَ ﴿٥٧﴾ يَا مَنْ بِهِ يَسْتَأْنِسُ الْمُرِيدُونَ ﴿٥٨﴾ يَا مَنْ بِهِ يَفْتَخِرُ

به او پناه می‌برند * ای آنکه مشتاقان به او انس می‌گیرند * ای آنکه دوستان خدا

الْمُحِبُّونَ * يَا مَنْ فِي عَفْوِهِ يَطْمَعُ الْخَاطِئُونَ * يَا مَنْ إِلَيْهِ يَسْكُنُ

به او فخر می‌کنند * ای آنکه خطاکاران به عفو و بخشش او چشم طمع دارند * ای آنکه اهل یقین به او

الْمُوقِنُونَ * يَا مَنْ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ * ۴۴ * اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ

آرام دل یابند * ای آنکه اهل توکل به او توکل می‌کنند * (۴۴) خدایا از تو درخواست می‌کنم به نام مبارکت

بِاسْمِكَ يَا حَبِيبُ * يَا طَيِّبُ * يَا قَرِيبُ * يَا رَقِيبُ * يَا حَسِيبُ *

ای حبیب (خاصان) * ای طیب (دردمندان) * ای نزدیک به همهٔ خلقان * ای مراقب و حافظ بندگان * ای پاک نژاد

يَا مُهَيَّبُ * يَا مُثِيبُ * يَا مُجِيبُ * يَا خَيْرُ * يَا بَصِيرُ * ۴۵ * يَا اقْرَبُ

ای باهیبت * ای پاداش دهنده * ای اجابت کننده * ای آگاه از هر چیز * ای بینای همهٔ امور * (۴۵) ای نزدیک‌تر

مِنْ كُلِّ قَرِيبٍ * يَا اَحَبَّ مِنْ كُلِّ حَبِيبٍ * يَا اَبْصَرَ مِنْ كُلِّ بَصِيرٍ * يَا

از هر نزدیک * ای دوست‌تر از هر دوست * ای بین‌تر از هر بینا * ای

اَخْبَرَ مِنْ كُلِّ خَيْرٍ * يَا اَشْرَفَ مِنْ كُلِّ شَرِيفٍ * يَا اَرْفَعَ مِنْ كُلِّ رَفِيعٍ

آگاه‌تر از هر آگاه * ای بزرگوارتر از هر باشرافت * ای بلند مرتبه‌تر از هر بلندمقام

* يَا اقْوَى مِنْ كُلِّ قَوِيٍّ * يَا اغْنَى مِنْ كُلِّ غَنِيٍّ * يَا اجْوَدَ مِنْ كُلِّ جَوَادٍ *

* ای توان‌تر از هر توانا * ای دار‌تر از هر دارا * ای باکرم‌تر از هر کریم *

يَا اَرَّافَ مِنْ كُلِّ رَعُوْفٍ * ۴۶ * يَا غَالِبًا غَيْرَ مَغْلُوْبٍ * يَا صَانِعًا غَيْرَ

ای مهربان‌تر از هر مهربان * (۴۶) ای قاهر و غالبی که هرگز مغلوب نشود * ای آفریننده‌ای که او

مَصْنُوْعٌ * يَا خَالِقًا غَيْرَ مَخْلُوْقٍ * يَا مَالِكًا غَيْرَ مَمْلُوْكٍ * يَا قَاهِرًا

را کس نیافریده * ای خالقی که او مخلوق کسی نیست * ای مالک عالم که نه مملوک است * ای غالب و قاهری

غَيْرَ مَقْهُورٍ * يَا رَافِعًا غَيْرَ مَرْفُوْعٍ * يَا حَافِظًا غَيْرَ مَحْفُوْظٍ * يَا

که هرگز مقهور نشود * ای بلندمرتبه که برتر از او نیست * ای نگهبان عالم که خود محتاج نگهبان نیست * ای یاور خلق

نَاصِرًا غَيْرَ مَنصُورٍ * يَا شَاهِدًا غَيْرَ غَائِبٍ * يَا قَرِيبًا غَيْرَ بَعِيدٍ *

که خود به یاری نیازمند نیست * ای پیدائی که هرگز پنهان نیست * ای نزدیکی که از هیچ کس دور نیست *

يَا ۴۷ * يَا نُوْرَ النُّوْرِ * يَا مُنُوْرَ النُّوْرِ * يَا خَالِقَ النُّوْرِ * يَا مُدَبِّرَ النُّوْرِ * يَا

(۴۷) ای نور روشنی‌ها * ای روشنی‌بخش نورها * ای آفرینندهٔ نور * ای نظام‌بخشدهٔ نور * ای

مُقَدِّرَ النُّوْرِ * يَا نُوْرًا كَلَّ نُوْرٍ * يَا نُوْرًا قَبْلَ كُلِّ نُوْرٍ * يَا نُوْرًا بَعْدَ كُلِّ نُوْرٍ

اندازه‌بخشدهٔ نورها * ای روشنی هر نور * ای نور پیش از وجود هر نور * ای نور بعد از هر نور

یا نُوراً فَوْقَ كُلِّ نُورٍ * یا نُوراً لَيْسَ كَمِثْلِهِ نُورٌ ﴿۴۸﴾ یا مَنْ عَطَاءُهُ و

* ای نور فوق هر نور * ای نوری که به مانند او نوری نیست * (۴۸) ای آنکه عطای او

شَرِيفٌ * یا مَنْ فَعَلَهُ و لَطِيفٌ * یا مَنْ لَطْفَهُ و مُقِيمٌ * یا مَنْ اِحْسَانُهُ و

باشرافت است * ای آنکه فعل او بالطف و محبت است * ای آنکه لطفش پایدار است * ای آنکه احسانش قدیم

قَدِيمٌ * یا مَنْ قَوْلُهُ و حَقٌّ * یا مَنْ وَعْدُهُ و صِدْقٌ * یا مَنْ عَفْوُهُ و فَضْلٌ

و ازلی است * ای آنکه کلامش حق است * ای آنکه وعده‌اش صدق است * ای آنکه بخششش و عفویش با تفضل و کرم است

یا مَنْ عَذَابُهُ و عَدْلٌ * یا مَنْ ذِكْرُهُ و حَلْوٌ * یا مَنْ فَضْلُهُ و عَمِيمٌ ﴿۴۹﴾

* ای آنکه عذابش از روی عدل است * ای آنکه یاد او شیرین است * ای آنکه فضل و رحمتش عام است * (۴۹)

اللَّهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ یا مُسَهِّلٌ * یا مُفَصِّلٌ * یا مُبَدِّلٌ * یا مُذَلِّلٌ

خدایا از تو درخواست می‌کنم به نام مبارکت ای آسان‌کننده کارها * ای جداسازنده امور عالم * ای تبدیل‌کننده (بدی به نیکی) * ای رام‌کننده (سرکشان)

یا مُنْزِلٌ * یا مُنَوِّلٌ * یا مُفَضِّلٌ * یا مُجَزِّلٌ * یا مُمَهِّلٌ * یا مُجَمِّلٌ

* ای نازل‌کننده (رحمت) * ای عطابخش * ای بافضل و کرم * ای بخشنده نعمت بزرگ * ای مهلت‌دهنده (بدان برای توبه) * ای نیکوئی‌کننده (با خلق) *

﴿۵۰﴾ یا مَنْ یَرِی و لا یُرِی * یا مَنْ یَخْلُق و لا یُخْلَقُ * یا مَنْ یَهْدِی و لا

(۵۰) ای آنکه می‌بیند و دیده نمی‌شود * ای آنکه همه را می‌آفریند و خود آفریده نباشد * ای آنکه رهنمای عالم است و نیاز به

یَهْدِی * یا مَنْ یُحِی و لا یُحِی * یا مَنْ یَسْئَلُ و لا یُسْئَلُ * یا مَنْ یُطْعَمُ

رهنما ندارد * ای آنکه همه را حیات دهد و کس او را حیات ندهد * ای آنکه از همه سؤال کند و کس از او سؤال نتواند کرد * ای آنکه همه را روزی دهد و خود

و لا یُطْعَمُ * یا مَنْ یُجِیرُ و لا یُجَارُ عَلَیْهِ * یا مَنْ یَقْضِی و لا یُقْضِی

از طعام بی‌نیاز است * ای آنکه همه به او پناه برند و او به کس پناه نبرد * ای آنکه بر همه داور است و کسی بر او

عَلَیْهِ * یا مَنْ یُحْکَمُ و لا یُحْکَمُ عَلَیْهِ * یا مَنْ لَمْ یَلِدْ و لَمْ یُولَدْ و لَمْ

داور نیست * ای آنکه بر همه حکمفرماست و کسی بر او حکمفرما نیست * ای آنکه نه او را فرزندی است و نه خود فرزند کسی است

یَكُنْ لَهُ و کُفُوا أَحَدٌ ﴿۵۱﴾ یا نِعَمَ الْحَسِيبِ * یا نِعَمَ الطَّيِّبِ * یا نِعَمَ

و نه هیچ‌کس مثل و مانند او نیست * (۵۱) ای محاسب نیکو * ای طیب نیکو * ای نگهبان

الرَّقِيبِ * یا نِعَمَ الْقَرِيبِ * یا نِعَمَ الْمُجِيبِ * یا نِعَمَ الْحَبِيبِ * یا

نیکو * ای نزدیک نیکو * ای اجابت‌کننده نیکو * ای حیب (و محبوب) نیکو * ای

نِعَمَ الْكَفِیلِ * یا نِعَمَ الْوَكِیلِ * یا نِعَمَ الْمَوْلِی * یا نِعَمَ النَّصِیرِ ﴿۵۲﴾

کفایت‌کننده نیکو * ای وکیل نیکو * ای صاحب اختیار نیکو * ای یاور نیکو * (۵۲)

يَا سُرُورَ الْعَارِفِينَ * يَا مَنْى الْمُحِبِّينَ * يَا أُنَيْسَ الْمُرِيدِينَ * يَا حَبِيبَ

ای مایه نشاط عارفان * ای آرزوی دل محبان * ای مونس مشتاقان * ای دوستدار

التَّوَابِينَ * يَا رَازِقَ الْمُقْلِينَ * يَا رَجَاءَ الْمَذْنِبِينَ * يَا قَرَّةَ عَيْنِ

توبه کنندگان * ای روزی دهنده فقیران * ای مایه امید گنهکاران * ای نور چشم (و سرور قلب)

الْعَابِدِينَ * يَا مَنْفَسَ عَنِ الْمَكْرُوبِينَ * يَا مُفْرَجَ عَنِ الْمَغْمُومِينَ * يَا

عبادت کنندگان * ای شاد کن پریشان خاطران * ای نشاط بخش غمناکان * ای

اللَّهُ الْأُولِينَ وَالْآخِرِينَ * ﴿٥٣﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا رَبَّنَا * يَا

خدای اولین و آخرین خلقتان * (۵۳) خدایا از تو درخواست می‌کنم به نام مبارکت ای پروردگار ما * ای

الْهِنَا * يَا سَيِّدَنَا * يَا مَوْلَانَا * يَا نَاصِرَنَا * يَا حَافِظَنَا * يَا دَلِيلَنَا *

معبود ما * ای سید ما * ای مولای ما * ای یاور ما * ای نگهدار ما * ای دلیل و رهنمای ما *

يَا مُعِينَنَا * يَا حَبِيبَنَا * يَا طَيِّبَنَا * ﴿٥٤﴾ يَا رَبَّ النَّبِيِّينَ وَالْأَبْرَارِ *

ای یار و معین ما * ای حبیب و محبوب ما * ای طیب هر درد ما * (۵۴) ای پروردگار پیغمبران و خوبان *

يَا رَبَّ الصِّدِّيقِينَ وَالْأَخْيَارِ * يَا رَبَّ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ * يَا رَبَّ الصَّغَارِ

ای پروردگار راستگویان و نیکوکاران * ای پروردگار دوزخ و بهشت رضوان * ای پروردگار کودکان

وَالْكِبَارِ * يَا رَبَّ الْحُبُوبِ وَالثَّمَارِ * يَا رَبَّ الْأَنْهَارِ وَالْأَشْجَارِ * يَا

و بزرگان * ای پروردگار حبوبات و میوه درختان * ای پروردگار رودخانه‌ها و درخت‌ها * ای

رَبَّ الصَّحَارَى وَالْقِفَارِ * يَا رَبَّ الْبَرَارَى وَالْبِحَارِ * يَا رَبَّ اللَّيْلِ

پروردگار صحرا و بیابان * ای پروردگار بر و بحر (خشکی و دریا) * ای پروردگار شب

وَالنَّهَارِ * يَا رَبَّ الْأَعْلَانِ وَالْأَسْرَارِ * ﴿٥٥﴾ يَا مَنْ نَفَذَ فِي كُلِّ شَيْءٍ أَمْرَهُ *

و روز * ای پروردگار موجودات پیدا و پنهان * (۵۵) ای آنکه امرش در هر چیز نافذ است

* يَا مَنْ لِحَقِّ كُلِّ شَيْءٍ عِلْمُهُ * يَا مَنْ بَلَغَتْ إِلَى كُلِّ شَيْءٍ قُدْرَتُهُ *

* ای آنکه علمش به هر چیز محیط است * ای آنکه قدرتش به هر چیز رسا است *

يَا مَنْ لَا تُحْصِي الْعِبَادُ نِعْمَهُ * يَا مَنْ لَا تَبْلُغُ الْخَلَائِقُ شُكْرَهُ * يَا مَنْ

ای آنکه نعمتش را بندگان حساب نتوانند * ای آنکه خلائق از عهده شکرش برنیابند * ای آنکه

لَا تُدْرِكُ الْأَفْهَامُ جَلَالَهُ * يَا مَنْ لَا تَنَالُ الْأَوْهَامُ كُنْهَهُ * يَا مَنْ الْعِظْمَةُ

جلالش را عقول و افهام، درک نکنند * ای آنکه اندیشه و افکار، به کنه ذاتش پی نبرد * ای آنکه لباس عظمت

وَ الْكِبْرِيَاءِ رِذَائِهِ وَ يَا مَنْ لَا تَرُدُّ الْعِبَادُ قَضَائِهِ وَ يَا مَنْ لَا مُلْكَ إِلَّا

و بزرگی مخصوص اوست * ای آنکه بندگان از حکم قضایش سرپیچی نتوانند * ای آنکه جز ملک و پادشاهی او، شاه

مُلْكُهُ وَ يَا مَنْ لَا عَطَاءَ إِلَّا عَطَائِهِ وَ ﴿٥٦﴾ يَا مَنْ لَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَى يَا

و ملکی نیست * ای آنکه جز عطا و بخشش او عطائی نیست * (۵۶) ای آنکه عالیترین مثال، مخصوص اوست * ای

مَنْ لَهُ الصِّفَاتُ الْعُلْيَا يَا مَنْ لَهُ الْأَخْرَةُ وَالْأُولَى يَا مَنْ لَهُ الْجَنَّةُ

آنکه عالیترین صفات مخصوص اوست * ای آنکه انجام و آغاز آفرینش از اوست * ای آنکه بهشت جایگاه ابدی

الْمَاوَى يَا مَنْ لَهُ الْآيَاتُ الْكُبْرَى يَا مَنْ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى

از اوست * ای آنکه او را ادله و آیات بزرگ (در عالم) موجود است * ای آنکه نیکوترین نامها مخصوص اوست *

يَا مَنْ لَهُ الْحُكْمُ وَالْقَضَاءُ يَا مَنْ لَهُ الْهَوَاءُ وَالْفَضَاءُ يَا مَنْ لَهُ

ای آنکه حکم و فرمان مختص اوست * ای آنکه هوا و فضای بی‌نهایت عالم برای اوست * ای آنکه

الْعَرْشُ وَالشَّرَى يَا مَنْ لَهُ السَّمَوَاتُ الْعُلَى ﴿٥٧﴾ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ

عرش و زمین ملک اوست * ای آنکه آسمان‌های بلند ملک اوست * (۵۷) خدایا از تو درخواست می‌کنم

بِاسْمِكَ يَا عَفُوُّ يَا غَفُورٌ يَا صَبُورٌ يَا شَكُورٌ يَا رَعُوفٌ يَا

به نام مبارکت ای بخشنده * ای آمرزنده * ای صبور، بردبار * ای پذیرنده شکر بندگان * ای با رأفت * ای

عَطُوفٌ يَا مَسْئُولٌ يَا وَدُودٌ يَا سَبُوحٌ يَا قُدُّوسٌ ﴿٥٨﴾ يَا مَنْ فِي

با عاطفت * ای مطلوب و مقصود عالم * ای مهربان * ای پاک * ای منزّه * (۵۸) ای آنکه در آسمان‌ها

السَّمَاءِ عَظَمَتُهُ وَ يَا مَنْ فِي الْأَرْضِ آيَاتُهُ وَ يَا مَنْ فِي كُلِّ شَيْءٍ دَلَالَتُهُ وَ

آثار عظمتش پدیدار است * ای آنکه در زمین آیات و نشانه‌های قدرتش نمودار است * ای آنکه در هر چیز ادله و برهان‌های وجود اوست

يَا مَنْ فِي الْبِحَارِ عَجَائِبُهُ وَ يَا مَنْ فِي الْجِبَالِ خَزَائِنُهُ وَ يَا مَنْ يَبْدَأُ

* ای آنکه عجایب صنع او به دریاها است * ای آنکه گنج‌های او در کوه‌ها است * ای آنکه در اول، خلق را

الْمُخْلَقَ ثُمَّ يَعِيدُهُ وَ يَا مَنْ إِلَيْهِ يَرْجِعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ وَ يَا مَنْ أَظْهَرَ فِي

بیبافریند و باز برمی‌گرداند * ای آنکه بازگشت امور عالم همه به اوست * ای آنکه لطفش را

كُلِّ شَيْءٍ لَطْفَهُ وَ يَا مَنْ أَحْسَنَ كُلِّ شَيْءٍ خَلْقَهُ وَ يَا مَنْ تَصَرَّفَ

در هر چیز آشکار گردانید * ای آنکه هر چیز را در کمال نیکویی آفرید * ای آنکه قدرتش در

فِي الْخَلَائِقِ قُدْرَتَهُ وَ ﴿٥٩﴾ يَا حَبِيبَ مَنْ لَا حَبِيبَ لَهُ وَ يَا طَيِّبَ مَنْ

همه عالم خلقت متصرف است * (۵۹) ای دوست کسی که در عالم (جز تو) دوستی ندارد * ای طیب کسی که

لَا طَيِّبَ لَهُ وَ * يَا مُجِيبَ مَنْ لَا مُجِيبَ لَهُ وَ * يَا شَفِيقَ مَنْ لَا شَفِيقَ

در عالم طبیعی ندارد * ای پذیرنده کسی که هیچ کسش نپذیرد * ای دوستدار کسی که دوست مشفق

لَهُ وَ * يَا رَفِيقَ مَنْ لَا رَفِيقَ لَهُ وَ * يَا مُعِثَ مَنْ لَا مُعِثَ لَهُ وَ * يَا دَلِيلَ

ندارد * ای رفیق کسی که (جز تو) رفیقی ندارد * ای پناه‌بخش کسی که پناهی ندارد * ای رهنمای

مَنْ لَا دَلِيلَ لَهُ وَ * يَا اَنْبِيسَ مَنْ لَا اَنْبِيسَ لَهُ وَ * يَا رَاحِمَ مَنْ لَا رَاحِمَ لَهُ وَ

کسی که رهنمائی ندارد * ای انبیس آنکه انبسی ندارد * ای ترحم کننده بر کسی که هیچ کس به او رحم نکند

* يَا صَاحِبَ مَنْ لَا صَاحِبَ لَهُ وَ ﴿٦٠﴾ يَا كَافِيَ مَنْ اسْتَكْفَاهُ * يَا

* ای یار و یاور آنکه (جز تو) یار و یاور ندارد * (۶۰) ای کفایت کننده امور کسی که از تو کفایت طلبد * ای

هَادِيَ مَنْ اسْتَهْدَاهُ * يَا كَالِيَّ مَنْ اسْتَكْلَاهُ * يَا رَاعِيَ مَنْ اسْتَرَعَاهُ

هدایت کننده کسی که از تو هدایت طلبد * ای نگهبان آنکه از تو نگهبانی خواهد * ای مراعات کننده آنکه از تو رعایت جوید *

يَا شَافِيَ مَنْ اسْتَشْفَاهُ * يَا قَاضِيَ مَنْ اسْتَقْضَاهُ * يَا مُغْنِيَ مَنْ اسْتَغْنَاهُ

ای شفا بخشنده آنکه از تو شفا خواهد * ای حاکم عدل آنکه تو را به حکمیت طلبد * ای بی‌نیاز کننده هر که از تو غنا و بی‌نیازی خواهد

* يَا مُؤَفِّيَّ مَنْ اسْتَوْفَاهُ * يَا مُقْوِيَّ مَنْ اسْتَقْوَاهُ * يَا وَليَّ مَنْ اسْتَوْلَاهُ

* ای وفا کننده با کسی که از تو وفاداری خواهد * ای قدرت‌بخش هر که از تو قدرت طلبد * ای دوست کسی که ترا به دوستی و یابوری طلبد *

﴿٦١﴾ اَللّٰهُمَّ اِنِيْ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يَا خَالِقُ * يَا رَازِقُ * يَا نَاطِقُ * يَا

(۶۱) خدایا از تو درخواست می‌کنم به نام مبارکت ای آفریننده * ای روزی دهنده * ای گویا * ای

صَادِقُ * يَا فَالِقُ * يَا فَارِقُ * يَا فَاتِقُ * يَا رَاتِقُ * يَا سَابِقُ * يَا سَامِقُ

صادق * ای شکافنده هر چیز * ای جداکننده اشیاء * ای گشاینده بسته‌ها * ای بسته‌کن گشوده‌ها * ای سابق بر همه موجودات * ای برتر از همه اشیاء

* ﴿٦٢﴾ يَا مَنْ يُقَلِّبُ اللَّيْلَ وَ النَّهَارَ * يَا مَنْ جَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَ الْاَنْوَارَ

* (۶۲) ای آنکه شب و روز را می‌گرداند * ای آنکه تاریکی و روشنی ما را مقرر داشته‌ای

* يَا مَنْ خَلَقَ الظِّلَّ وَ الْحُرُوْرَ * يَا مَنْ سَخَّرَ الشَّمْسَ وَ الْقَمَرَ * يَا مَنْ

* ای آنکه سایه و گرمای آفتاب را قرار داده‌ای * ای آنکه آفتاب و ماه را مسخر کرده‌ای * ای آنکه

قَدَّرَ الْخَيْرَ وَ الشَّرَّ * يَا مَنْ خَلَقَ الْمَوْتَ وَ الْحَيَاةَ * يَا مَنْ لَهُ الْخَلْقُ

خیر و شر را مقدر فرموده‌ای * ای آنکه مرگ و زندگانی را آفریده‌ای * ای آنکه آفریدن و حکمفرمائی در جهان آفرینش

وَ الْاَمْرُ * يَا مَنْ لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَ لَا وِلْدًا * يَا مَنْ لَيْسَ لَهُ شَرِيْكُ

مختص اوست * ای آنکه هم جفت و فرزندی اتخاذ ننموده‌ای * ای آنکه شریکی در ملک

فِي الْمَلِكِ * يَا مَنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَوَلِيٌّ مِنَ الدُّلِّ * ﴿٦٣﴾ يَا مَنْ يَعْلَمُ مُرَادَ

وجود ندارد * ای آنکه قدرت نامنتهایش از یاری غیر، بی‌نیاز است * (٦٣) ای آنکه از مقصود مشتاقان

الْمُرِيدِينَ * يَا مَنْ يَعْلَمُ ضَمِيرَ الصَّامِتِينَ * يَا مَنْ يَسْمَعُ آئِينَ الْوَاهِنِينَ

آگاهی * ای آنکه از ضمیر خاموشان باخبری * ای آنکه ناله خسته دلان را می‌شنوی

يَا مَنْ يَرَى بُكَاءَ الْمُخَائِفِينَ * يَا مَنْ يَمْلِكُ حَوَائِجَ السَّائِلِينَ * يَا

ای آنکه گریه ترسندگان را مشاهده می‌کنی * ای آنکه سائل و فقیران را، حاجت روا می‌سازی * ای

مَنْ يَقْبَلُ عُذْرَ التَّائِبِينَ * يَا مَنْ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ * يَا مَنْ لَا

آنکه عذر اهل توبه را می‌پذیری * ای آنکه اعمال مفسدان عالم را اصلاح نمی‌کنی * ای آنکه

يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ * يَا مَنْ لَا يَبْعُدُ عَنْ قُلُوبِ الْعَارِفِينَ * يَا أَجُودَ

اجر نیکوکاران را ضایع نمی‌گردانی * ای آنکه دور از قلب عارفان نخواهی بود (بلکه آنجا منزل داری) * ای با جود و

الْأَجُودِينَ * ﴿٦٤﴾ يَا دَائِمَ الْبَقَاءِ * يَا سَامِعَ الدُّعَاءِ * يَا وَاسِعَ الْعَطَاءِ

بخشش‌ترین عالم * (٦٤) ای باقی ابدی * ای شنونده دعای خلق * ای وسیع بخشش

يَا غَافِرَ الْخَطَا * يَا بَدِيعَ السَّمَاءِ * يَا حَسَنَ الْبَلَاءِ * يَا جَمِيلَ الثَّنَاءِ

* ای آمرزنده گناهان * ای پدیدآورنده آسمان * ای نیکو آزمایش * ای زیبا ستایش

يَا قَدِيمَ السَّنَاءِ * يَا كَثِيرَ الْوَفَاءِ * يَا شَرِيفَ الْجَزَاءِ * ﴿٦٥﴾ اَللّٰهُمَّ اِنِي

* ای قدیم مجد و سناء * ای بسیار باوفا * ای پاداشت باشرافت * (٦٥) خدایا از تو

اَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا سِتَّارَ * يَا غَفَّارَ * يَا قَهَّارَ * يَا جَبَّارَ * يَا صَبَّارَ

درخواست می‌کنم به نام مبارکت ای پرده‌پوش * ای آمرزنده * ای باقهر و سطوت * ای جبران کننده * ای باصبر و بردبار

يَا بَارَّ * يَا مُخْتَارَ * يَا فَتَّاحَ * يَا نَفَّاحَ * يَا مُرْتَّاحَ * ﴿٦٦﴾ يَا مَنْ خَلَقَنِي

* ای نکوکار * ای مختار خلق * ای گشاینده * ای عطابخشده * ای وسعت دهنده (٦٦) ای آنکه مرا آفریدی

وَسَوَّانِي * يَا مَنْ رَزَقَنِي وَرَبَّانِي * يَا مَنْ اطْعَمَنِي وَسَقَانِي * يَا مَنْ

و زیبا آراستی * ای آنکه مرا روزی دادی و تربیت کردی * ای آنکه مرا آب و طعام عطا کردی * ای آنکه مرا به قرب

قَرَّبَنِي وَادَّنَانِي * يَا مَنْ عَصَمَنِي وَكَفَّانِي * يَا مَنْ حَفَظَنِي وَكَلَّانِي * يَا

خود آورده و از نزدیکان قرار دادی * ای آنکه مرا از گنه محفوظ داشتی و کفایت امرم نمودی * ای آنکه مرا محافظت کردی و اعتماد بخشیدی * ای آنکه مرا

مَنْ اعَزَّنِي وَاعْزَانِي * يَا مَنْ وَفَّقَنِي وَهَدَانِي * يَا مَنْ اَنْسَنِي وَءَاوَانِي *

گرامی داشتی و بی‌نیاز گردانیدی * ای آنکه مرا توفیق دادی و هدایت فرمودی * ای آنکه مرا به خود انس و نزد خویش مأوی دادی *

يَا مَنْ أَمَاتَنِي وَ أَحْيَانِي * ٦٧ * يَا مَنْ يُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ * يَا مَنْ

ای آنکه مرا میرانیدی و باز زنده گرداندی * (٦٧) ای آنکه حق و حقیقت را به کلمات وحی ثابت کردی * ای آنکه

يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ * يَا مَنْ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ * يَا مَنْ لَا تَنْفَعُ

توبهٔ بندگان را پذیرفتی * ای آنکه میان شخص و قلبش حائل شدی * ای آنکه شفاعت هیچ کس

الشَّفَاعَةَ إِلَّا بِإِذْنِهِ * يَا مَنْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ * يَا مَنْ لَا

الّا با اجازهٔ او سود ندارد * ای آنکه از همه داناتری به کسی که از راهت گمراه است * ای آنکه فرمانت را

مُعَقَّبَ حُكْمِهِ * يَا مَنْ لَا رَادَّ لِقَضَائِهِ * يَا مَنْ انْقَادَ كُلِّ شَيْءٍ لِأَمْرِهِ *

هیچ چیز تأخیر نیندازد * ای آنکه قضای تو را هیچ چیز نگرداند * ای آنکه حکمتت نافذ در همهٔ موجودات است *

يَا مَنْ السَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ * يَا مَنْ يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ بُشْرًا

ای آنکه آسمان‌ها به دست قدرتت درهم پیچیده شود * ای آنکه بادهای را برای بشارت

بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ * ٦٨ * يَا مَنْ جَعَلَ الْأَرْضَ مِهَادًا * يَا مَنْ جَعَلَ الْجِبَالَ

رحمت پیش فرستادی * (٦٨) ای آنکه زمین را مهد آسایش قرار دادی * ای آنکه کوه‌ها را نگهبان زمین

أَوْتَادًا * يَا مَنْ جَعَلَ الشَّمْسَ سِرَاجًا * يَا مَنْ جَعَلَ الْقَمَرَ نُورًا * يَا

مقرر داشتی * ای آنکه خورشید را چراغ روشن عالم قرار دادی * ای آنکه ماه را (برای شب تار) روشنی بخشیدی * ای

مَنْ جَعَلَ اللَّيْلَ لِبَاسًا * يَا مَنْ جَعَلَ النَّهَارَ مَعَاشًا * يَا مَنْ جَعَلَ

آنکه شب را لباس و ستر عالم ساختی * ای آنکه روز را برای معاش خلق قرار دادی * ای آنکه خواب را مایهٔ ثبات

النَّوْمِ سُبَاتًا * يَا مَنْ جَعَلَ السَّمَاءَ بِنَاءً * يَا مَنْ جَعَلَ الْأَشْيَاءَ أَزْوَاجًا

و آرامش گردانیدی * ای آنکه عمارت آسمان را بنا نمودی * ای آنکه هر چیز را جفت آفریدی

* يَا مَنْ جَعَلَ النَّارَ مِرْصَادًا * ٦٩ * اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا

* ای آنکه آتش دوزخ را در کمین (کافران و ستمگران) داشتی * (٦٩) خدایا از تو درخواست می‌کنم به نام مبارکت ای

سَمِيعٌ * يَا شَفِيعٌ * يَا رَفِيعٌ * يَا مَنِيْعٌ * يَا سَرِيعٌ * يَا بَدِيعٌ * يَا كَبِيرٌ

شنوا * ای شفیع * ای بلند مرتبه * ای بلند مقام * ای زود اجابت کننده * ای پدیدآورندهٔ عالم * ای خدای بزرگ

يَا قَدِيرٌ * يَا خَبِيرٌ (مُنِيرٌ) * يَا مُجِيرٌ * ٧٠ * يَا حَيًّا قَبْلَ كُلِّ حَيٍّ * يَا

* ای توانا * ای دانا * ای پناه‌بخش (بی‌پناهان) * (٧٠) ای زندهٔ ابدی، پیش از هرچه زنده است * ای

حَيًّا بَعْدَ كُلِّ حَيٍّ * يَا حَيُّ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ حَيٌّ * يَا حَيُّ الَّذِي

زندهٔ پس از هرچه زنده است * ای زنده‌ای که هیچ زنده مثل و مانندت نیست * ای زنده‌ای که

لَا يُشَارِكُهُ حَيٌّ * يَا حَيُّ الَّذِي لَا يَجْتَاكِ إِلَى حَيٍّ * يَا حَيُّ الَّذِي يُمِيتُ

هیچ زنده شریک تو نیست * ای زنده‌ای که به هیچ زنده‌ای نیازمند نیستی (بلکه به ذات اقدس همه محتاج‌اند) * ای زنده ابدی که هر

كُلِّ حَيٍّ * يَا حَيُّ الَّذِي يَرْزُقُ كُلَّ حَيٍّ * يَا حَيًّا لَمْ يَرِثِ الْحَيَاةَ مِنْ حَيٍّ

زنده را می‌میرانی * ای زنده‌ای که هر زنده را روزی می‌بخشی * ای زنده‌ای که از کسی زندگی را ارث نبردی (بلکه به ذات خود زنده بودی)

يَا حَيُّ الَّذِي يُحْيِي الْمَوْتَى * يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمٌ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ

* ای زنده‌ای که مرده را زنده می‌کنی * ای زنده ابدی، ای پاینده و نگهبان عالم هرگزت سستی و خواب فرا نگیرد

﴿٧١﴾ يَا مَنْ لَهُ وَذِكْرٌ لَا يُنْسَى * يَا مَنْ لَهُ وَنُورٌ لَا يُطْفِئُ * يَا مَنْ لَهُ وَنِعْمٌ

* (٧١) ای آنکه یاد او فراموش نخواهد شد * ای آنکه نور او خاموش نخواهد شد * ای آنکه نعمتش به حد

لَا تُعَدُّ * يَا مَنْ لَهُ وَمُلْكٌ لَا يَزُولُ * يَا مَنْ لَهُ وَثَنَاءٌ لَا يُحْصَى * يَا مَنْ لَهُ وَ

و شمار نباید * ای آنکه ملک و سلطنتش را زوال نخواهد بود * ای آنکه حمد و ثنایش به انتها نرسد * ای آنکه جلال و

جَلَالٌ لَا يُكْفَى * يَا مَنْ لَهُ وَكَمَالٌ لَا يَدْرِكُ * يَا مَنْ لَهُ وَقَضَاءٌ لَا يَرُدُّ

بزرگیش چگونگی ندارد * ای آنکه کمالش در ادراک ننگد * ای آنکه فرمان قضایش رد نخواهد گشت *

يَا مَنْ لَهُ وَصِفَاتٌ لَا تُبَدَّلُ * يَا مَنْ لَهُ وَنُعُوتٌ لَا تُغَيَّرُ ﴿٧٢﴾ يَا رَبَّ

ای آنکه صفاتش تغییر و تبدیل نپذیرد * ای آنکه نعوتش متغیر نخواهد شد * (٧٢) ای پروردگار

الْعَالَمِينَ * يَا مَالِكَ يَوْمَ الدِّينِ * يَا غَايَةَ الطَّالِبِينَ * يَا ظَهَرَ اللّٰجِئِينَ

عالمیان * ای پادشاه روز جزا * ای منتهای مقصد طالبان * ای پشتیبان پناه آوردگان

يَا مُدْرِكَ الْهَارِبِينَ * يَا مَنْ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ * يَا مَنْ يُحِبُّ التَّوَابِينَ

* ای دریابنده گریختگان * ای آنکه صابران را دوست داری * ای آنکه توبه کنندگان را دوست داری *

يَا مَنْ يُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ * يَا مَنْ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ * يَا مَنْ هُوَ أَعْلَمُ

ای آنکه پاکیزگان را دوست می‌داری * ای آنکه نیکوکاران را دوست می‌داری * ای آنکه از همه کس به

بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٧٣﴾ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا شَفِیْقُ * يَا رَفِیْقُ

هدایت یافتگان دانتری * (٧٣) خدایا از تو درخواست می‌کنم به نام مبارکت ای شفیق و مهربان * ای رفیق (بایندگان) *

يَا حَفِیْظُ * يَا مُحِیْطُ * يَا مُقِیْتُ * يَا مُغِیْثُ * يَا مُعِزُّ * يَا مُدِلُّ * يَا

ای نگهدار خلق * ای محیط به عالم * ای قوت‌بخشده * ای فریادرس * ای عزیزکننده * ای ذلیل کننده * ای

مُبْدِئُ * يَا مُعِیْدُ ﴿٧٤﴾ يَا مَنْ هُوَ اَحَدٌ بِلَا ضِدٍّ * يَا مَنْ هُوَ فَرْدٌ بِلَا نَدٍّ

آغازکننده خلقت * ای بازگرداننده (قافله وجود) * (٧٤) ای آنکه یکتای بی‌همتاست * ای آنکه فرد بی‌مانند است

یا مَنْ هُوَ صَمَدٌ بِلَا عَيْبٍ * یا مَنْ هُوَ وَتَرٌ بِلَا كَيْفٍ * یا مَنْ هُوَ

* ای آنکه غنی ذات بی عیب است * ای آنکه یکتاست بدون کیفیت * ای آنکه حاکم

قَاضٍ بِلَا حَيْفٍ * یا مَنْ هُوَ رَبٌّ بِلَا وَزِيرٍ * یا مَنْ هُوَ عَزِيزٌ بِلَا ذُلٍّ * یا

است بدون هیچ ظلم و جور * ای آنکه سلطان و متصرف است در همه عالم بدون معین * ای آنکه عزیز ابدیست، هرگز ذلت نبیند * ای

مَنْ هُوَ غَنِيٌّ بِلَا فَقْرٍ * یا مَنْ هُوَ مَلِكٌ بِلَا عَزْلِ * یا مَنْ هُوَ مَوْصُوفٌ

آنکه بی نیاز ابدیست هرگز نیازمند نشود * ای آنکه پادشاه ابدی عالم است بی آنکه کس معزولش تواند کرد * ای آنکه به هر وصف کمال بی شباهت

بِلَا شَبِيهِ * ﴿٧٥﴾ یا مَنْ ذِكْرُهُ وَ شَرَفٌ لِّلذَّاكِرِيْنَ * یا مَنْ شُكْرُهُ وَ فَوْزٌ

به خلق موصوف است * (٧٥) ای کسی که به یاد او بودن شرافت یادکنندگان است * ای کسی که شکر و سپاسش سعادت و

لِّلشَّاكِرِيْنَ * یا مَنْ حَمْدُهُ وَ عِزٌّ لِّلْحَامِدِيْنَ * یا مَنْ طَاعَتُهُ وَ نَجَاةٌ

فیروزی شکرگذاران است * ای کسی که ستایش و حمدش عزت ستایش کنندگان است * ای کسی که طاعتش نجات

لِّلْمُطِيعِيْنَ * یا مَنْ بَابُهُ وَ مَفْتُوحٌ لِّلطَّالِبِيْنَ * یا مَنْ سَبِيلُهُ وَ وَاضِحٌ

مطیعان است * ای کسی که درگاهش باز، به روی طالبان است * ای کسی که راهش برای بازگردندگان (از گناه)

لِّلْمُنِيْبِيْنَ * یا مَنْ آيَاتُهُ وَ بُرْهَانٌ لِّلنَّاظِرِيْنَ * یا مَنْ كِتَابُهُ وَ تَذْكِرَةٌ

واضح و روشن است * ای کسی که آیات قدرتش برای اهل نظر بهترین برهان است * ای کسی که کتابش موجب تذکر و تنبیه

لِّلْمُتَّقِيْنَ * یا مَنْ رِزْقُهُ وَ عُمُومٌ لِّلطَّائِعِيْنَ وَ الْعَاصِيْنَ * یا مَنْ رَحْمَتُهُ وَ

متقیان است * ای کسی که رزقش عموم اهل طاعت و معصیت را شامل است * ای کسی که رحمت (خاص)

قَرِيْبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِيْنَ * ﴿٧٦﴾ یا مَنْ تَبَارَكَ اسْمُهُ وَ یا مَنْ تَعَالَى جَدُّهُ وَ

او به نیکوکاران نزدیک است * (٧٦) ای آنکه مبارک است نامش * ای آنکه بلند مرتبه است شأنش

یا مَنْ لَا إِلَهَ غَيْرُهُ وَ یا مَنْ جَلَّ ثَنَاءُهُ وَ یا مَنْ تَقَدَّسَتْ أَسْمَاءُهُ وَ

* ای آنکه هیچ خدایی غیر از او نیست * ای آنکه ثنای او برتر از حد فکرت است * ای آنکه نامهایش همه پاکیزه است *

یا مَنْ يَدُومُ بَقَائُهُ وَ یا مَنْ الْعِظْمَةُ بِهَاءِهِ وَ یا مَنْ الْكِبْرِيَاءُ رِدَائُهُ وَ

ای آنکه بقایش ابدی است * ای آنکه عظمت و بزرگی حسن و جمال اوست * ای آنکه تکبر و بزرگواری مخصوص اوست *

یا مَنْ لَا تُحْصَى آيَاتُهُ وَ یا مَنْ لَا تُعَدُّ نِعْمَاتُهُ وَ ﴿٧٧﴾ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ

ای آنکه نعمت‌های پنهان و باطنی او بی حساب است * ای آنکه نعمت‌های ظاهر و آشکار او بی شمار است * (٧٧) خدایا از تو درخواست می‌کنم

بِاسْمِكَ یا مُعِيْنٌ * یا اَمِيْنٌ * یا مُبِيْنٌ * یا مُتِيْنٌ * یا مُكِيْنٌ * یا رَشِيْدٌ

به نام مبارکت ای یاری کننده * ای امان‌بخشنده * ای آشکارکننده (هرنیکوئی) * ای استوار * ای ثابت * ای با قوت

یا حمید * یا مجید * یا شدید * یا شهید * ۷۸ * یا ذا العرش المجید

* ای ستوده صفات * ای با مجد و عظمت * ای (با مهر و قهر) شدید * ای شاهد و گواه عالم * (۷۸) ای صاحب عرش با عظمت

یا ذا القول السدید * یا ذا الفعل الرشید * یا ذا البطش الشدید

* ای صاحب قول و رأی محکم * ای صاحب فعل درست و مستحکم * ای صاحب انتقام سخت

یا ذا الوعد و الوعد * یا من هو الولی الحمید * یا من هو فعال

* ای صاحب وعده‌های ثواب و عقاب * ای آنکه سلطان عالم و ستوده اوصافی * ای آنکه هر چه اراده کنی البته

لما یرید * یا من هو قریب غیر بعید * یا من هو علی کل شیء شهید

انجام خواهی داد * ای آنکه نزدیکی و از خلق دور نیستی * ای آنکه بر هر چیز گواه و آگاهی

یا من هو لیس بظلام للعبید * ۷۹ * یا من لا شریک له و لا وزیر

* ای آنکه کم‌ترین ستم بر هیچ بنده نخواهی کرد * (۷۹) ای آنکه شریک و معاونی نداری *

یا من لا شبیه (شبهه) له و لا نظیر * یا خالق الشمس و القمر المنیر

ای آنکه مثل و مانندی نداری * ای آنکه آفریننده مهر و ماه رخشانی

یا معنی البائس الفقیر * یا رازق الطفل الصغیر * یا راحم الشیخ

* ای بی‌نیازکننده نیازمند پریشان حال * ای روزی دهنده کودکان * ای ترحم کننده

الکبیر * یا جابر العظم الکسیر * یا عصمة الخائف المستجیر

به پیران * ای جبران کننده شکسته استخوان * ای نگهدار هر که بترسد و به تو پناه آورد *

یا من هو بعباده خیر بصیر * یا من هو علی کل شیء قدیر * ۸۰ * یا

ای آنکه به احوال بندگان آگاه و بینائی * ای آنکه بر هر چیز قادر و توانائی * (۸۰) ای

ذا الجود و النعم * یا ذا الفضل و الکرّم * یا خالق اللوح و القلم

صاحب جود و نعمت‌ها * ای صاحب فضل و کرامت‌ها * ای آفریننده لوح و قلم *

یا باری الذرّ و النّسم * یا ذا البأس و النّقم * یا ملهم العرب و العجم

ای آفریننده گیاه و آدمیان * ای صاحب عذاب و انتقام * ای الهام کننده به عرب و عجم

یا کاشف الضرّ و الالم * یا عالم السرّ و الهمم * یا ربّ البیت

* ای برطرف کننده هر رنج و الم * ای دانای اسرار نیات دل‌ها * ای پروردگار خانه کعبه

والحرم * یا من خلق الأشياء من العدم * ۸۱ * اللهم انی اسئلك

و حرم * ای آنکه موجودات را از نیستی به هستی آوردی * (۸۱) خدایا از تو درخواست می‌کنم به نام مبارکت

بِاسْمِكَ يَا فَاعِلٌ * يَا جَاعِلٌ * يَا قَابِلٌ * يَا كَامِلٌ * يَا فَاصِلٌ * يَا وَاصِلٌ

ای فاعل (هرکار خیرجهان) * ای مقررکننده امورعالم * ای پذیرنده (عذربنندگان) * ای موجود کامل * ای جداکننده (میان حق و باطل) * ای پیوند دهنده

يَا عَادِلٌ * يَا غَالِبٌ * يَا طَالِبٌ * يَا وَاهِبٌ ﴿٨٢﴾ يَا مَنْ أَنْعَمَ بِطَوْلِهِ

ای حاکم باعدل و داد * ای غالب و مسلط برعالمیان * ای خواستار (نیکان) * ای بخشنده بی عوض * (۸۲) ای کسی که انعامش صرف احسان است

يَا مَنْ أَكْرَمَ بِجُودِهِ * يَا مَنْ جَادَ بِلُطْفِهِ * يَا مَنْ تَعَزَّزَ بِقُدْرَتِهِ * يَا

ای کسی که احسانش صرف بخشش است * ای کسی که بخششش صرف لطف است * ای کسی که عز و اقتدارش به قدرت ازلی است * ای

مَنْ قَدَّرَ بِحِكْمَتِهِ * يَا مَنْ حَكَمَ بِتَدْبِيرِهِ * يَا مَنْ دَبَّرَ بِعِلْمِهِ * يَا

کسی که قدرتش از روی حکمت است * ای کسی که حکمش منظم نظام عالم است * ای کسی که نظام عالمش از علم ذاتی است * ای کسی که عفو

مَنْ تَجَاوَزَ بِحِلْمِهِ * يَا مَنْ دَنِيَ فِي عُلُوِّهِ * يَا مَنْ عَلَا فِي دُنُوِّهِ ﴿٨٣﴾ يَا مَنْ

و گذشتش به حلم و بردباری است * ای کسی که نزدیک به همه است در عین بلند مرتبه * ای کسی که بلند مرتبه است در عین نزدیکی به همه * (۸۳) ای آنکه

يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ * يَا مَنْ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ * يَا مَنْ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ * يَا مَنْ

هر چه بخواند می آفریند * ای آنکه هر چه خواهد می کند * ای آنکه هر که را بخواند هدایت می کند * ای آنکه

يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ * يَا مَنْ يَعْذِبُ مَنْ يَشَاءُ * يَا مَنْ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ * يَا

هر که را بخواند گمراه می گذارد * ای آنکه هر که را بخواند عذاب می کند * ای آنکه هر که را بخواند می آموزد * ای آنکه

مَنْ يُعِزُّ مَنْ يَشَاءُ * يَا مَنْ يُذِلُّ مَنْ يَشَاءُ * يَا مَنْ يُصَوِّرُ فِي الْأَرْحَامِ مَا

هر که را بخواند عزیز می گرداند * ای آنکه هر که را بخواند ذلیل می سازد * ای آنکه در رحمها هر صورتی بخواند

يَشَاءُ * يَا مَنْ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ ﴿٨٤﴾ يَا مَنْ لَمْ يَتَّخِذْ

می نگارد * ای آنکه هر که را بخواند به رحمت خود مخصوص می گرداند * (۸۴) ای کسی که هم جفت

صَاحِبَةً وَلَا وُلْدًا * يَا مَنْ جَعَلَ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا * يَا مَنْ لَا يُشْرِكُ فِي

و فرزند ایجاد نکرده است * ای کسی که برای هر چیز قدر و اندازه معین کرده است * ای کسی که احدی را در فرمانش

حُكْمِهِ أَحَدًا * يَا مَنْ جَعَلَ (مِنْ) الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا * يَا مَنْ جَعَلَ فِي

شریک نساخته است * ای کسی که فرشتگان را پیغام آوران خود گردانیده است * ای کسی که در آسمان

السَّمَاءِ بُرُوجًا * يَا مَنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا * يَا مَنْ خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ

برجها قرار داده است * ای کسی که زمین را قرار و آرامگاه ساخته است * ای کسی که نوع بشر را از آب (نطفه)

بَشَرًا * يَا مَنْ جَعَلَ لِكُلِّ شَيْءٍ أَمْدًا * يَا مَنْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا *

آفریده است * ای کسی که برای همه چیز مدتی مقرر داشته است * ای کسی که به هر چیز علمش احاطه نموده است *

يَا مَنْ أَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا * ﴿٨٥﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا أَوَّلَ

ای کسی که شماره هر چیز را می‌داند * (۸۵) خدایا از تو درخواست می‌کنم به نام مبارکت ای اول

يَا آخِرُ * يَا ظَاهِرُ * يَا بَاطِنُ * يَا بَرُّ * يَا حَقُّ * يَا فَرْدُ * يَا وَتَرُ *

* ای آخر * ای پیدا * ای پنهان * ای نیکو * ای ثابت * ای یکتا * ای بی‌همتا *

يَا صَمَدُ * يَا سَرْمَدُ * ﴿٨٦﴾ يَا خَيْرَ مَعْرُوفٍ عُرْفٍ * يَا أَفْضَلَ مَعْبُودٍ

ای بی‌نیاز * ای موجود سرمدی * (۸۶) ای بهترین نیکوئی که می‌توان یافت * ای بهترین معبودی که پرستش

عُبْدُ * يَا أَجَلَ مَشْكُورٍ شُكْرٍ * يَا أَعَزَّ مَذْكُورٍ ذِكْرٍ * يَا أَعْلَى مَحْمُودٍ

توان کرد * ای بزرگ‌ترین کسی که شکر و سپاسش به‌جای آورند * ای باعزت‌ترین کسی که از او یاد کنند * ای بلندمرتبه‌ترین کسی که

حُمِدٌ * يَا أَقْدَمَ مَوْجُودٍ طَلَبٌ * يَا أَرْفَعَ مَوْصُوفٍ وَصْفٌ * يَا أَكْبَرَ

ستایش او به‌جای آورند * ای پیش از هر موجودی که به طلب او برآیند * ای عالی‌ترین ذاتی که او را توصیف کنند * ای بزرگ‌ترین

مَقْصُودٍ قِصْدٍ * يَا أَكْرَمَ مَسْئُولٍ سَأَلٍ * يَا أَشْرَفَ مَحْبُوبٍ عِلْمٍ * ﴿٨٧﴾

مقصودی که جویای او باشند * ای کم‌ترین کسی که از او حاجت خواهند * ای شریف‌ترین محبوبی که توان یافت * (۸۷)

يَا حَبِيبَ الْبَاكِينِ * يَا سَيِّدَ الْمُتَوَكِّلِينَ * يَا هَادِيَ الْمُضِلِّينَ * يَا وَليَّ

ای محبوب دیده‌های گریان * ای آقای توکل‌کنندگان * ای هدایت‌کننده گمراهان * ای یار و

الْمُؤْمِنِينَ * يَا أَنيسَ الذَّاكِرِينَ * يَا مَفْرَعَ الْمَلْهُوفِينَ * يَا مُنْجِيَّ

دوستدار اهل ایمان * ای مونس دل‌هائی که به یاد تو اند * ای فریادرس ستم‌دیدگان * ای نجات‌بخش

الصَّادِقِينَ * يَا أَقْدَرَ الْقَادِرِينَ * يَا أَعْلَمَ الْعَالَمِينَ * يَا إِلَهَ الْخَلْقِ

صادقان * ای تواناترین مقتدران * ای داناترین دانایان * ای خدای تمام

أَجْمَعِينَ * ﴿٨٨﴾ يَا مَنْ عَلَا فَقَهَرَ * يَا مَنْ مَلَكَ فَقَدَرَ * يَا مَنْ بَطَنَ

عالمیان * (۸۸) ای آنکه از بلندی مقام بر خلق غالبی * ای آنکه چون مالک الملکی قادر مطلق * ای آنکه چون باطن عالمی از

فَخْبَرَ * يَا مَنْ عُبِدَ فَشَكَرَ * يَا مَنْ عُصِيَ فَغَفَرَ * يَا مَنْ لَا تُحِبُّهُ

همه چیزآگاهی * ای آنکه هرکس پرستش کند پاداش می‌دهی * ای آنکه هرکس عصیان کند او را می‌بخشی * ای آنکه فکر و اندیشه به تو

الْفِكْرُ * يَا مَنْ لَا يُدْرِكُهُ بَصَرٌ * يَا مَنْ لَا يُخْفِي عَلَيْهِ أَثَرٌ * يَا رَازِقَ

احاطه نتواند کرد * ای آنکه چشمی تو را درک نخواهد کرد * ای آنکه اثر هیچ موجودی از تو پنهان نیست * ای روزی دهنده

الْبَشَرِ * يَا مُقَدِّرَ كُلِّ قَدَرٍ * ﴿٨٩﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا حَافِظَ

بشر * ای تقدیرکننده امور عالم * (۸۹) خدایا از تو درخواست می‌کنم به نام مبارکت ای نگهدارخلق

یا باریُّ * یا ذاریُّ * یا باذخُ * یا فارحُ * یا فاتحُ * یا کاشفُ * یا

* ای آفریننده خلق * ای پدیدآورنده خلق * ای بلند مقام * ای برطرف کننده غمها * ای گشاینده درها * ای رفع کننده رنجها * ای

ضامنُ * یا امرُ * یا ناهی * ﴿۹۰﴾ یا من لا یعلم الغیب الا هو * یا من

ضامن بندگان * ای امرکننده به نیکیها * ای نهی کننده از بدیها * (۹۰) ای آنکه هیچ کس جز او دانای غیب نیست * ای آنکه

لا یصرف السوء الا هو * یا من لا یخلق الخلق الا هو * یا من لا یغفر

رنج و بلا را جز او برطرف نمی گرداند * ای آنکه خلق را جز او کسی نمی آفریند * ای آنکه گناه خلق را

الذنب الا هو * یا من لا یتیم النعمة الا هو * یا من لا یقلب القلوب

کسی جز او نمی بخشد * ای آنکه نعمت را جز او کسی تمام نمی کند * ای آنکه کسی جز او تصرف در

الا هو * یا من لا یدبر الامر الا هو * یا من لا ینزل الغیث الا هو * یا

دلها نمی کند * ای آنکه جز او مدیر نظام عالم نمی باشد * ای آنکه جز او کسی باران فرو نمی بارد * ای

من لا یبسط الرزق الا هو * یا من لا یحیی الموتی الا هو * ﴿۹۱﴾ یا معین

آنکه جز او کسی رزق را وسیع نمی گرداند * ای آنکه جز او کسی مردگان را زنده نمی گرداند * (۹۱) ای یار

الضعفاء * یا صاحب الغریاء * یا ناصر اولیاء * یا قاهر الاعداء

ناتوانان * ای هم صحبت غریبان * ای یار و مددکار دوستان * ای قاهر و غالب بر دشمنان

* یا رافع السماء * یا انیس الاصفیاء * یا حبیب الاتقیاء * یا کثر

* ای رفعت دهنده آسمان * ای انیس دل پاکان و برگزیدگان * ای دوست متقیان * ای گنج

الفقراء * یا اله الاغنیاء * یا اكرم الكرماء * ﴿۹۲﴾ یا کافیاً من کل شیء

فقیران * ای خدای دولتمندان * ای کریم ترین کریمان * (۹۲) ای کفایت کننده از هر چیز

* یا قائماً علی کل شیء * یا من لا یشبهُه شیء * یا من لا یرید فی ملکه

* ای نگهبان هر چیز * ای بی مثل و مانند * ای آنکه در ملکش چیزی

شیء * یا من لا یخفی علیه شیء * یا من لا ینقص من خزائنه شیء *

نمی افزاید * ای آنکه چیزی بر او پنهان نیست * ای آنکه چیزی از گنج هایش کاسته نمی شود *

یا من لیس کمثلہ شیء * یا من لا یعزب عن علمہ شیء * یا من هو

ای آنکه هیچ چیز مثل و مانندش نیست * ای آنکه چیزی از محیط علمش بیرون نیست * ای آنکه

خبر بکل شیء * یا من وسعت رحمته و کل شیء * ﴿۹۳﴾ اللهم انی

به همه چیز آگاهی * ای آنکه رحمتت همه چیز را فرا گرفته * (۹۳) خدایا از تو

أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُكْرَمٌ * يَا مُطْعَمٌ * يَا مُنْعَمٌ * يَا مُعْطَى * يَا مُغْنَى

درخواست می‌کنم به نام مبارکت ای اکرام کننده * ای طعام بخشنده * ای انعام دهنده * ای عطا بخشنده * ای بی‌نیاز کننده

يَا مُقْنَى * يَا مُغْنَى * يَا مُحْيِي * يَا مُرْضِي * يَا مُنْجِي * ۹۴ * يَا أَوَّلَ كُلِّ

* ای سرمایه دهنده * ای فانی کننده * ای زنده کننده * ای خشنود سازنده * ای نجات دهنده * (۹۴) ای اول و

شَيْءٍ وَّءَاخِرَهُ * يَا إِلَهَ كُلِّ شَيْءٍ وَ مَلِيكَهُ * يَا رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَ صَانِعَهُ وَ

آخر همه موجودات * ای خدای هر چیز و مالک آن * ای پروردگار هر چیز و سازنده آن

يَا بَارِيَّ كُلِّ شَيْءٍ وَ خَالِقَهُ * يَا قَابِضَ كُلِّ شَيْءٍ وَ بَاسِطَهُ * يَا مُبْدِيَّ

* ای پدیدآورنده هر چیز و آفریننده آن * ای قبض و بسط کننده همه موجودات (گیرنده و گستراننده) * ای نخست آفریننده

كُلِّ شَيْءٍ وَ مُعِيدَهُ * يَا مُنْشِئَ كُلِّ شَيْءٍ وَ مُقَدِّرَهُ * يَا مُكُونَ كُلِّ شَيْءٍ

هر چیز و بازگرداننده آن * ای ایجاد کننده هر چیز و مقدرات آن * ای وجود بخشنده هر چیز و

وَ مُحَوِّلَهُ * يَا مُحْيِي كُلِّ شَيْءٍ وَ مُمِيتَهُ * يَا خَالِقَ كُلِّ شَيْءٍ وَ وَارِثَهُ *

تغییر دهنده احوال آن * ای زنده کننده هر چیز و میراننده آن * ای خالق هر چیز و وارث هستی آن

* ۹۵ * يَا خَيْرَ ذَاكِرٍ وَ مَذْكُورٍ * يَا خَيْرَ شَاكِرٍ وَ مَشْكُورٍ * يَا خَيْرَ حَامِدٍ

* (۹۵) ای بهترین یادکننده و یادآور شده * ای بهترین پاداش شکردهنده و سپاس کرده شده * ای بهترین ستایش آورنده

وَ مُحَمَّدٍ * يَا خَيْرَ شَاهِدٍ وَ مَشْهُودٍ * يَا خَيْرَ دَاعٍ وَ مَدْعُودٍ * يَا خَيْرَ

و ستایش شده * ای بهترین شاهد عالم و مشهود خلق * ای بهترین دعوت کننده و دعوت شده به خیرات بندگان * ای بهترین

مُجِيبٍ وَ مُجَابٍ * يَا خَيْرَ مُونِسٍ وَ أُنِيسٍ * يَا خَيْرَ صَاحِبٍ

اجابت کننده دعا و پذیرنده آن * ای بهترین انیس و مونس خلقان * ای بهترین رفیق و

وَ جَلِيسٍ * يَا خَيْرَ مُقْصُودٍ وَ مُطْلُوبٍ * يَا خَيْرَ حَبِيبٍ وَ مُحَبُّوبٍ * ۹۶ *

هم‌نشین بندگان * ای بهترین مقصود و مطلوب (عارفان) * ای بهترین حبیب و محبوب (خاصان) * (۹۶)

يَا مَنْ هُوَ لِمَنْ دَعَاهُ مُجِيبٌ * يَا مَنْ هُوَ لِمَنْ أَطَاعَهُ حَبِيبٌ * يَا مَنْ

ای آنکه هر که به درگاهت دعا کند اجابت می‌کنی * ای آنکه هر کس اطاعتت کند او را دوست می‌داری * ای آنکه

هُوَ أَلِيٌّ مِنْ أَحَبِّهِ وَ قَرِيبٌ * يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ اسْتَحْفَظَهُ رَقِيبٌ * يَا مَنْ

هر که را دوست داری به او نزدیک هستی * ای آنکه هر کس از تو محافظت طلبد او را حفظ و مراقبت می‌کنی * ای آنکه در حق کسی

هُوَ بِمَنْ رَجَاهُ كَرِيمٌ * يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ عَصَاهُ حَلِيمٌ * يَا مَنْ هُوَ فِي عَظْمَتِهِ

که به تو امیدوار است کرم می‌فرمائی * ای آنکه درباره کسی که نافرمانیت کند حلم می‌کنی * ای آنکه در عین عظمت و بزرگی رئوف

رَحِيمٌ * يَا مَنْ هُوَ فِي حِكْمَتِهِ عَظِيمٌ * يَا مَنْ هُوَ فِي إِحْسَانِهِ قَدِيمٌ * يَا

و مهربانی * ای آنکه در انجام حکمت بزرگواری * ای آنکه لطف و احسانت قدیم است * ای

مَنْ هُوَ بِمَنْ أَرَادَهُ وَعَلِيمٌ * ۹۷ * اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُسَبِّبٌ *

آنکه به هر کس اراده و اشتیاق تو دارد آگاهی * (۹۷) خدایا از تو درخواست می‌کنم به نام مبارکت ای سبب‌ساز *

يَا مُرْغَبٌ * يَا مُقَلَّبٌ * يَا مُعَقَّبٌ * يَا مُرْتَبٌ * يَا مُخَوْفٌ * يَا مُحْذِرٌ

ای میل و رغبت‌بخش * ای پدیدآورنده انقلاب * ای به عقب آورنده * ای ترتیب دهنده امورعالم * ای ترساننده * ای بیم دهنده

يَا مُذَكِّرٌ * يَا مُسَخِّرٌ * يَا مُغَيِّرٌ * ۹۸ * يَا مَنْ عَلِمَهُ وَسَابِقٌ * يَا

* ای به یاد آورنده * ای مسخر کننده * ای تغییر دهنده حالات عالمیان * (۹۸) ای آنکه علم او سابق بر ایجاد است * ای

مَنْ وَعَدَهُ وَصَادِقٌ * يَا مَنْ لَطْفُهُ وَظَاهِرٌ * يَا مَنْ أَمْرُهُ وَغَالِبٌ * يَا مَنْ

آنکه وعده او صادق است * ای آنکه لطف و مرحمتش آشکار است * ای آنکه حکمش بر جهانیان غالب است * ای آنکه

كِتَابُهُ وَمُحْكَمٌ * يَا مَنْ قَضَائِهِ وَكَائِنٌ * يَا مَنْ قَرَأْنَهُ وَمَجِيدٌ * يَا مَنْ

کتاب تو محکم است * ای آنکه قضای تو وجودش حتم است * ای آنکه قرآن تو بزرگوار است * ای آنکه

مُلْكُهُ وَقَدِيمٌ * يَا مَنْ فَضْلُهُ وَعَمِيمٌ * يَا مَنْ عَرْشُهُ وَعَظِيمٌ * ۹۹ * يَا مَنْ

ملکت قدیم است * ای آنکه فضل و احسانت شامل همه خلق است * ای آنکه عرش تو با عظمت است * (۹۹) ای آنکه

لَا يَشْغَلُهُ وَسَمِعَ عَنِ سَمِعٍ * يَا مَنْ لَا يَمْنَعُهُ وَفَعَلَ عَنِ فَعَلٍ * يَا مَنْ

شنیدن سخنی از سخن دیگر تو را مشغول نمی‌سازد * ای آنکه کاری از کار دیگر تو را منع نمی‌کند * ای آنکه

لَا يَلْهِيهِ قَوْلٌ عَنِ قَوْلٍ * يَا مَنْ لَا يَغْلُظُهُ وَسُؤَالٌ عَنِ سُؤَالٍ * يَا مَنْ

گفتاری از گفتار دیگر تو را غافل نمی‌سازد * ای آنکه سؤال بنده‌ای از سؤال بنده دیگر تو را به اشتباه و خطا نمی‌اندازد * ای آنکه

لَا يَجْجِبُهُ شَيْءٌ عَنِ شَيْءٍ * يَا مَنْ لَا يُبْرِمُهُ وَالْحَاحُ الْمَلْحِينِ * يَا مَنْ هُوَ

تو را چیزی موجب چیز دیگر نمی‌شود * ای آنکه اصرار و الحاح بندگان تو را نمی‌رنجاند * ای کسی

غَايَةُ مُرَادِ الْمُرِيدِينَ * يَا مَنْ هُوَ مُنْتَهَى هِمَمِ الْعَارِفِينَ * يَا مَنْ هُوَ

که منتهای آرزوی مشتاقانی * ای کسی که منتهای همت عارفانی * ای آنکه

مُنْتَهَى طَلَبِ الطَّالِبِينَ * يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ ذَرَّةٌ فِي الْعَالَمِينَ * ۱۰۰ *

منتهای درخواست طالبانی * ای آنکه ذره در جهانیان از تو پنهان نیست * (۱۰۰)

يَا حَلِيمًا لَا يَعْجَلُ * يَا جَوَادًا لَا يَبْخُلُ * يَا صَادِقًا لَا يُخْلَفُ * يَا

ای بردباری که تعجیل در عقوبت نمی‌کنی * ای جوادی که بخل در ذات تو نیست * ای صادقی که وعده هرگزت خلاف نمی‌شود * ای

وَهَابًا لَا يَمَلُّ * يَا قَاهِرًا لَا يُغْلَبُ * يَا عَظِيمًا لَا يُوصَفُ * يَا عَدْلًا

بخشنده که ابداً ملول نمی‌شود * ای قاهر و غالبی که هرگز مغلوب نمی‌شود * ای بزرگواری که به وصف در نمی‌آید * ای باعدالتی که

لَا يَحِيفُ * يَا غَنِيًّا لَا يَفْتَقِرُ * يَا كَبِيرًا لَا يَصْغُرُ * يَا حَافِظًا لَا يَغْفُلُ

هرگز جور نمی‌کند * ای بی‌نیازی که هرگز محتاج نمی‌شود * ای بزرگی که هرگز ذلت و کوچکی نداری * ای نگهبانی که ابداً غفلت نخواهی کرد

* سُبْحَانَكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ * أَلْغَوْثَ الْغَوْثِ

* پاک و منزهی ای خدائی که هیچ خدائی جز تو نیست * به فریادرس به فریادرس *

خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

و ما را از آتش قهر و عذابت نجات ده پروردگار ما *